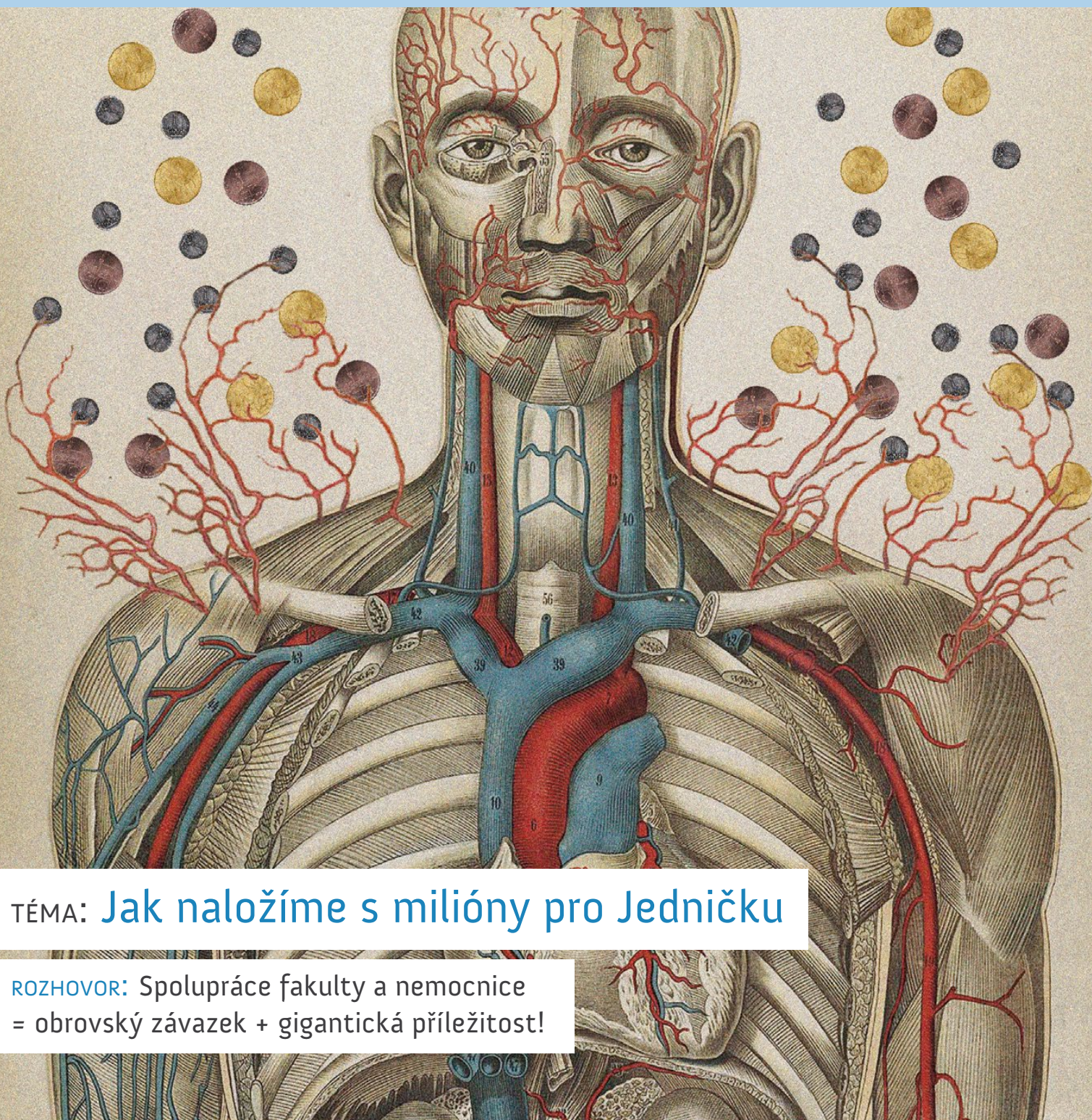

Jednička

... NEJSTARŠÍ, A PŘECE MLADÁ

TÉMA: Jak naložíme s milióny pro Jedničku

ROZHOVOR: Spolupráce fakulty a nemocnice
= obrovský závazek + gigantická příležitost!

Jednička

Časopis 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy

Ročník: 7

Číslo: 1/2019

Adresa vydavatele: Kateřinská 1660/32, 121 08 Praha 2

IČ vydavatele: 00216208

Redakční rada: Aleksi Šedo, Martin Vejražka

Redakci řídí: Jana Tlapáková

Redakce: Petra Klusáková, Hana Dittrichová, Anna Jarmarová,

Markéta Sýkorová, Michal Španko

Grafická úprava: Kristýna Heřmanová

Tisk: Triangl, a.s.

Vyšlo dne: 13. 3. 2019

Uzávěrka dne: 25. 2. 2019

Náklad: 2000 kusů

MK ČR E 23317

ISSN 2336-4181

Neprodejně, vychází pětkrát ročně.

Své dotazy či náměty můžete posílat na e-mail: jednicka@lf1.cuni.cz

Jednička aktuálně 2

Kalendář 4

Senátoviny 4

Jednička a zahraničí 5

Jednička ve vědě 6

TÉMA: Jak naložíme s milióny pro Jedničku 8

Hyde park 12

Klinika na Jedničku 14

Infografika: Do jakých oborů míří naši absolventi? 15

16

VŠICHNI CHCEME BÝT JEDNIČKA: Spolupráce fakulty a nemocnice = obrovský závazek + gigantická příležitost! 16

Středoškoláci na Jedničku 20

Ze studentského života 21

STÁŽ:

24

Po stopách neuroplasticity, postury a nejlepšího portského 24

Týden s komunitní ergoterapií ve Vídni 26

Mise 28

Specializační vzdělávání 29

Absolventi s Jedničkou 30

Co pro mě znamená Jednička 31

Jednička měsíce 31

Jednička ve sportu 32

Jednička v médiích 33

HISTORIE:

155. výročí SMČ – od počátku po současnost 34

Významná ocenění 35

Knižní novinky 35

Informační zdroje 35

Jednička blahopřeje 36

Mimo medicínu 36

Mozek na Jedničku 36

Jednička objektivem 37

Bulovka má Centrum porodní asistence

Na Gynekologicko-porodnické klinice 1. LF UK a Nemocnice Na Bulovce a jejím Neonatologickým oddělení vzniklo v ČR první Centrum porodní asistence, které nabízí respekt k přání budoucí matky a kde porody probíhají pouze pod vedením porodní asistentky. Zároveň jsou definována jasná kritéria komplikací porodu, kdy je přivolán okamžitě dostupný lékař. „Jedná se o pilotní projekt, který vznikl na základě požadavku ministerstva zdravotnictví. Naše nemocnice již v minulosti zavedla koncept minimální separace při a po porodu, tzv. trvalý kontakt maminky a dítěte. Jsme připraveni dále rozšiřovat služby podle společenské poptávky při zachování vysoké odbornosti a bezpečí,“ vysvětlil prof. Michal Zikán, přednosta kliniky.

red

Změna ve vedení pracoviště

Zastupováním ve funkci přednostky Kliniky rehabilitačního lékařství 1. LF UK a VFN byla od 15. ledna 2019 pověřena MUDr. Yvona Angerová.

red

Medici si vyzkoušeli implantaci náhrady kyčle

Zlatým hřebem volitelného předmětu Anatomie a chirurgie končetinových kloubů je exkurze do firmy Beznoska, kde se mohou naši studenti seznámit s výrobou endoprotéz krok za krokem. Je to výjimečná situace, kdy si mohou prohlédnout kloubní náhrady i celé instrumentárium potřebné k jejich operaci a v simulačním centru si pak vyzkoušet implantaci totální endoprotézy kyčle nanečisto. Letos tam byli prof. Jan Bartoníček a doc. Ondřej Naňka s našimi mediky již po šesté!

red

Mimořádné stipendium pro studenty DSP

Naše fakulta udělí stipendium za významný publikační počín ve výši 25 000 Kč až třem studentům doktorských studijních programů (DSP) na 1. LF UK. Jednou z podmínek je, že nominant je prvním autorem původní odborné publikace v impaktovaném vědeckém časopise, zveřejněné v období 1. 1. 2018 až 3. 6. 2019, a že v době vyhlášení výsledků 17. 6. bude stále studentem DSP. Návrhy zasílejte na e-mail veda@lfi.cuni.cz. Podrobnější informace najdete na fakultním webu.

red

Máme nové profesory

Jmenovací dekrety z rukou ministra školství Roberta Plagy převzali v prosinci noví profesori. Na 1. LF UK se jimi stali doc. Jaroslav Čermák z Ústavu klinické a experimentální hematologie, doc. Marie Korabečná z Ústavu biologie a lékařské genetiky, doc. Radoslav Matěj z Neurologické kliniky, doc. David Netuka z Neurochirurgické a neuroonkologické kliniky, doc. Radek Ptáček z Psychiatrické kliniky a doc. Michal Zikán z Gynekologicko-porodnické kliniky.

klu

Jednička se otevřela stovkám zájemců

Uchazeči o studium všeobecného a zubního lékařství i nelékařských oborů měli v sobotu 5. ledna možnost seznámit se zblízka s chodem naší fakulty na Dni otevřených dveří a navštívit několik vybraných klinik či ústavů. Více než tisícovka zájemců o studium zjišťovala mj., jaké jsou podmínky pro přijetí, ale také jak to chodí mezi mediky. Děkujeme všem pracovištím, studentům, učitelům a zaměstnancům Jedničky, kteří ochotně poskytovali informace a zařídili doprovodný program.

klu

Prof. Jan Plzák členem COLARS

Přednosta Kliniky otorinolaryngologie a chirurgie hlavy a krku 1. LF UK a FN Motol prof. Jan Plzák byl přijat do Collegium Oto-Rhino-Laryngologicum Amicitiae Sacrum (COLARS). Jedná se o uzavřenou odbornou společnost založenou v roce 1926, jejímiž členy se mohou na základě doporučení a následného komplikovaného schvalovacího procesu stát ORL lékaři s významným přínosem ve výzkumu. Společnost má necelých 500 členů, dominují zástupci USA.

klu

CyberKnife ÚVN pro operace nádorů mozku

Ústřední vojenská nemocnice Praha (ÚVN) zakoupí pro svou Neurochirurgickou a neuroonkologickou kliniku nové stereotaktické neuroradiochirurgické zařízení umožňující moderní komplexní péči o pacienty s nádory CNS. „Přístroj

Foto: archiv O. Naňka

CyberKnife M6 zcela naplňuje naše náročné požadavky na medicínský účel, použití a medikaci i na technické parametry,“ uvedl ředitel ÚVN prof. Miroslav Zavoral. Jak dodal děkan prof. Aleksi Šedo, je skvělé, že se po několika letech podařilo nalézt podporu pro projekt ministerstva obrany, ÚVN a 1. LF UK, jenž umožní neuroonkologicky nemocným spolehlivě dosáhnout na léčbu, která odpovídá standardům uznávaným ve světě.

klu

Jak jsme na tom s duševním zdravím?

„V ČR se podle našich průzkumů vyskytují závažné depresivní příznaky u 7 % populace. Celkem 9 % přiznává občasné sebevražedné myšlenky, 1 % o sebevraždě vážně uvažovalo. Spotřeba antidepressiv v posledních letech výrazně narostla a v roce 2015 činila 55 definovaných denních dávek na 1000 obyvatel. Na rozdíl od spotřeby antihypertenziv či antidiabetik je ale tato hodnota podle OECD stále pod průměrem 29 vyspělých zemí světa. Stále více lidí u nás užívá anxiolytika a hypnotika než antidepressiva, přičemž psychofarmaka nejčastěji předepisuje praktický lékař,“ vysvětlil v prosinci na tiskové konferenci prof. Jiří Raboch, přednosta Psychiatrické kliniky. Odborníci se zde dlouhodobě věnují i problematice syndromu vyhoření u specifických profesních skupin, nejohroženějších jsou přitom lékaři.

klu

Březnové MEDialogy o porodnictví

Ve velké zasedačce děkanátu proběhne 27. března od 10.00 další ze série dialogů odborníků s novináři, studenty, pedagogy a dalšími zaměstnanci fakulty. Diskutovat se bude o porodnictví v Čechách v době liberální demokracie – mj. o tom jaké iracionality aktuálně panují okolo porodů nebo co představuje vědecké porodnictví současnosti. Mezi hosty nebudou chybět prof. Antonín Pařízek z naší porodnice U Apolináře nebo MUDr. Milena Dokoupilová z Nemocnice Hořovice.

red

Navštivte nový web CNE!

Loni na podzim byl spuštěn projekt Centra nádorové ekologie (CNE), který byl vybrán k podpoře takřka 300 milióny z prostředků EU a jehož hlavním vědeckým koordinátorem je prof. Karel Smetana, přednosta našeho Anatomického ústavu. Cílem je výzkum nádorového mikroprostředí v organismu podporujícího růst a šíření tumoru. Podrobnější informace o výzkumných týmech, dílčích projektech či odborných publikacích najdete na novém webu cne.cuni.cz.

red

10. klinicko-anatomické sympozium

Více než 140 účastníků si v sobotu 2. února našlo cestu do velké

posluchárny Anatomického ústavu a přilehlých prostor, aby se dozvěděli více o poranění růstových struktur, biomechanice osteosyntézy v praxi nebo o kostním hojení a jeho poruchách. Pod záštitou děkana prof. Aleksiho Šeda se zde totiž konalo jubilejní 10. klinicko-anatomické sympozium, pořádané Anatomickým ústavem, Klinikou ortopedie 1. LF UK a ÚVN a Ortopedickým centrem.

red

Foto: Veronika Vachule Nehasilová

Opět jste roztančili Žofín!

Druhou lednovou sobotu se uskutečnil 131. reprezentační ples mediků. Jako každým rokem byl místem konání Palác Žofín, kde hosté zvládli zaplnit všechny otevřené sály takřka do posledního místa. Program zahájilo vystoupení taneční školy InDance, poté jste to již mohli rozjet s orchestrem Karla Vlacha, Bárrou Basikovou, Melody Boys, Jožkou Šmukařem nebo s The Beatles Revival. Novinkou letošního plesu bylo silent disco, které probíhalo v Zimní zahradě a kde jste si se sluchátky na uších zatančili každý sám – a přece všichni spolu!

syk

10. kolokvium PragueONCO

Ve spolupráci všech tří pražských lékařských fakult proběhlo 23.–25. ledna v Clarion Congress Hotel Prague jubilejní 10. pražské mezioborové onkologické kolokvium. „Není to tak dlouho, co na nás onkology kolegové z jiných interních a chirurgických oborů pohlíželi jako na lékaře, jejichž náplň práce je spojena se značnou léčebnou bezmocí,“ uvedla doc. Petra Tesařová, vědecký sekretář PragueONCO. Snižovat mortalitu se podle odborníků daří díky zavádění screeningových programů a nových léčebných i diagnostických metod. Pokrok však není stejně rychlý u všech diagnóz, např. u nádorů pankreatu či jater se daří úmrtnost redukovat jen velmi pomalu.

klu

Kde nesmíte chybět

Křeslo pro Fausta

Kdy: 28. 3. 2019 od 17.00

Kde: Fausták – Akademický klub 1. LF UK, Karlovo nám. 40, Praha 2

Setkání s archeologem a egyptologem profesorem Miroslavem Vernerem.

Křeslo pro Fausta

Kdy: 25. 4. 2019 od 17.00

Kde: Fausták – Akademický klub 1. LF UK, Karlovo nám. 40, Praha 2

Setkání s docentem Pavlem Klenerem, proděkanem 1. LF UK pro vědeckou činnost.

Piknik mediků

Kdy: 9. 5. 2019

Kde: Zahrada psychiatrické kliniky 1. LF UK a VFN
Tradiční studentská akce pořádaná pod taktovkou Spolku mediků českých.

20. studentská vědecká konference 1. LF UK

Kdy: 23. 5. 2019 od 9.00

Kde: Purkyňův ústav, Praha 2

Pre- a postgraduální studenti budou prezentovat výsledky své vědecké práce formou přednášky či posteru.

MEDialogy

Kdy: 27. 3. 2019 od 10.00

Kde: Velká zasedací místnost děkanátu 1. LF UK, Na Bojišti 3, Praha 2

Pravidelný pořad 1. LF UK, tentokrát na téma Porodnictví v Čechách v době liberální demokracie.

Zlatá promoce pro absolventy 1969

Kdy: 13. 4. 2019

Kde: Velká aula Karolina, Ovocný trh 5, Praha 1

Slavnostní obřad k výročí padesáti let od absoltoria na 1. LF UK.

29. koncert z cyklu Fakulta v srdci Karlova

Kdy: 6. 5. 2019 od 19.00

Kde: Kostel Nanebevzetí Panny Marie a sv. Karla Velikého v Praze na Karlově

Zazní dílo Bohuslava Martinů v podání Piccolo coro & Piccola orchestra, Collegium paedagogicum a Komorního ženského sboru PedF UK.

Rektorský sportovní den

Kdy: 14. 5. 2019

Pořádá: Přírodovědecká fakulta UK
Přijďte si protáhnout tělo a pohladit duši.

Dětská pouť

Kdy: 29. 5. 2019 od 14.00

Kde: Zahrada Psychiatrické a Neurologické kliniky 1. LF UK a VFN
Přijďte se svými potomky oslavit jejich den!

Chcete vědět, co nového vás při studiu na fakultě čeká, ale nechce se vám číst podrobné zápisy ze zasedání našeho Akademického senátu? Stejně jako v předchozím akademickém roce i letos najdete novinky z fakulty v Senátovinách. Mrkněte na fakultní web www.lf1.cuni.cz, sekce *O fakultě* > *Vedení fakulty* > *Akademický senát* > *Senátoviny*.

Novinky z ergoterapie

Akademický senát 1. LF UK jednomyslně schválil žádost o akreditaci navazujícího magisterského studia Ergoterapie pro dospělé, a to v kombinované formě. Novým garantem studijního programu se stal prof. MUDr. Robert Jech, Ph.D. O navazující ergoterapeutický program v této formě mimo jiné usilovali studenti bakalářského programu ergoterapie nejen z naší fakulty, kteří svůj zájem přišli projevit na prosincové zasedání AS 1. LF UK.

Nový člen AS

Koncem loňského roku své působení v Akademickém senátu 1. LF UK ukončila studentka zubního lékařství Hedvika Švehlová. Od listopadu je tudíž novým členem studentské komory MUDr. Petr Smejkal z Kliniky infekčních nemocí 1. LF UK a ÚVN.

Mimochodem, funkční období stávajících senátorů už spěje ke konci, na začátku příštího akademického roku budou vyhlášeny volby do akademického senátu naší fakulty. Už jste přemýšleli nad tím, kdo ze studentů ve vašem okolí by mohl hájit vaše práva na akademické půdě?

Nedostatek termínů SRZk?

Podívejte se na přehled využití termínů u státních zkoušek za minulý akademický rok, který najdete na webu fakulty. Podrobná čísla na www.lf1.cuni.cz > *Studenti* > *Vyšší ročníky* > *Státní zkouška* > *Přehled konání SRZk v akademickém roce 2017/2018* – *Všeobecné lékařství*.

Alžběta Nováková, Jan Bartoška, Hana Dittrichová, Martin Pehr

Open Day na Jedničce

Foto: Veronika Vachule Nehasilová

Írán, Německo, Dánsko, Spojené Arabské Emiráty.... Ze všech těchto zemí se 22. února na naši fakultu přijeli podívat uchazeči o studium anglických studijních programů.

Program Open Day byl opravdu bohatý – po úvodní přednášce, která byla převážně informativní, probíhala návštěva Anatomického ústavu, Stomatologické kliniky a Fyziologického ústavu. Tam si všech zhruba 60 účastníků mohlo vyzkoušet, jak u nás probíhá praktická výuka.

Nejen na motivace ke studiu jsme se jich ptali v anonymní anketě, kterou vyplnilo 42 z nich.

- Nejčastěji se o 1. LF UK dozvěděli z internetu (70 %) nebo díky prezentaci fakulty v jejich rodné zemi (32,5 %);
- přestože si někteří podali přihlášku na VŠ ve své domovině, 73,8 % se přihlásilo pouze k nám;
- více než dvě třetiny dotázaných (69 %) si daly přihlášku i na jiné lékařské fakulty v ČR;
- mezi hlavní důvody, proč studovat právě v ČR, patřila nepochybně kvalita nabízeného vzdělání, která je vyšší než v jejich rodné zemi (69,2 %), ale také nižší cena vzdělání (25,6 %) či doporučení našich studentů (25,6 %);

- v odpovědích na otázku „proč právě 1. LF UK“ se nejčastěji objevovalo vynikající mezinárodní hodnocení a doporučení studentů či absolventů naší fakulty;
- více než polovina respondentů (59,5 %) podává přihlášku ke studiu v programu General Medicine, 31 % má zájem o studium programu Dentistry a 9,5 % uchazečů o oba;
- mezi účastníky Open Day převládaly ženy (52,4 %) v průměrném věku 18 let;
- jen 21,4 % dotázaných by po ukončení studia chtělo zůstat pracovat v ČR;
- uchazeči nás nejčastěji navštívili z Íránu, Iráku, Německa, Izraele, Dánska či Řecka.

Řekli o naší fakultě

Raneem Slaibi, Israel

I love helping people and in our country there is a lot of conflict and violence. I have read that 1. LF UK is one of the best schools in Europe.

Lukas Webner, Germany

I am here because I want to cure people and give something back to them. Why I decided to study in Czech Republic? Because of new culture, new language and because it is close to Germany. I choose 1. LF UK because of its high medical know-how. It has the international recognition.

Karolína Kollárová, Slovakia

My inspiration to study medicine was the idea of having a creative job while helping people. I choose 1. LF UK because of friendly environment, great facilities and it is not far from home. I mostly like the system of teaching and opportunities to develop in dentistry field.

jar, klu

Mezinárodní ergoterapeutické setkání na 1. LF UK

Na Klinice rehabilitačního lékařství proběhlo poslední lednový den setkání zástupců významných evropských ergoterapeutických organizací – ENOTHE (The European Network of Occupational Therapy in Higher Education) zastřešující 110 evropských škol, COTEC (Council of Occupational Therapists for the European Countries) s členskou základnou 180 000 ergoterapeutů a ROTOS (The Research in Occupational Therapy and Occupational Science) – spolu s představiteli České asociace ergoterapeutů a zástupci všech pěti českých ergoterapeutických vysokých škol. Jednání bylo

velice úspěšné a plně diskuzí ohledně důležitosti jednotného hlasu ergoterapeutického vzdělávání, praxe a výzkumu v rámci evropských zemí. Dalším bodem programu bylo pořádání mezinárodního kongresu COTEC-ENOTHE Prague 2020, který se uskuteční pod záštitou děkana Aleksiho Šeda.

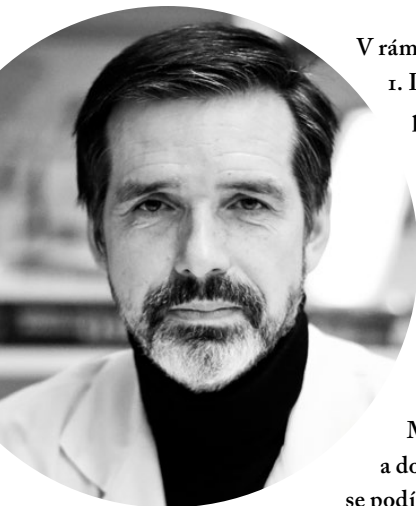
Yvona Angerová, zastupující přednostka

Kliniky rehabilitačního lékařství

Zuzana Rodová, Klinika rehabilitačního lékařství,

Česká asociace ergoterapeutů

Představujeme vědeckou skupinu prof. Roberta Lischkeho

V rámci III. chirurgické kliniky

1. LF UK a FN Motol působí tým

pod vedením prof. Roberta

Lischkeho, který aktuálně

pracuje v tomto složení –

MUDr. Jan Havlín,

MUDr. Jan Šimonek,

MUDr. Dagmar Myšíková,

MUDr. Jiří Pozniak,

MUDr. Jan Kolařík,

MUDr. Monika Švorcová,

MUDr. Jiří Vachtenheim

a doc. Alan Stolz. Na práci skupiny

se podílí pět postgraduálních studentů,

v posledních dvou letech dvě postgraduální

studentky úspěšně obhájily své disertační práce.

Zaměření

Skupina se věnuje především klinickému výzkumu v oblasti transplantace plic a hrudní chirurgie (zejména karcinomu plic) a ve spolupráci s mnoha dalšími pracovišti i translačnímu výzkumu v identických oblastech. Národní program transplantace plic má vedle svých zásadních klinických cílů – tedy péče o dárce, ovlivnění studené ischemie, objemu výkonů, využití ECMO, krátkodobé a dlouhodobé přežívání po transplantaci či minimalizace mortality na čekací listině – také řadu vědeckých aktivit. Jejich cílem je snaha o pochopení a možnost ovlivnění hlavně mechanismů ischemicko-reperfučního poškození plic, celulární a humorální rejekce a mechanismů vedoucích k chronické dysfunkci štěpu, která je limitem dlouhodobého přežívání po transplantaci plic.

Vedle transplantační problematiky se tým věnuje rovněž problematice specifické protinádorové imunitní reakce u pacientů s karcinomem plic.

Projekty a spolupráce

Mezi hlavní projekty týmu prof. Lischkeho patří:

- Ex vivo perfuze a rekondice plic v experimentálním a klinickém provedení transplantace plic. Tato metoda může poskytnout komplexní záchovnou evaluaci štěpu před transplantací a tzv. kontrolu „nekontrolovaných“ dárců, snížit incidenci primární dysfunkce štěpu a zvýšit prediktabilitu výsledku transplantace. Předmětem výzkumu je dále možnost terapeutického ovlivnění dysfunkce štěpu ex vivo. V experimentálním modelu na malém zvířeti se

skupina věnovala hodnocení role volných kyslíkových radikálů v ischemicko-reperfučním poškození plic a možnosti prevence radikálového poškození.

- Vývoj a aplikace biodegradabilních stentů k řešení komplikací v dýchacích cestách po transplantaci plic, která má na III. chirurgické klinice světovou prioritu a probíhá ve spolupráci s firmou ELLA-CS.
- Prospektivní monitorace peroperační indukční imunosuprese králičím antithymocytárním globulinem, basiliximabem a alemtuzumabem s hodnocením rejekčních epizod a incidence infekčních komplikací.
- Sběr biologického materiálu k identifikaci genových prediktorů jednotlivých fenotypů chronické dysfunkce plicního štěpu, který probíhá ve spolupráci s Transplantační laboratoří IKEM.
- Histopatologická diagnostika humorální rejekce. Ve spolupráci s Ústavem patologie a molekulární medicíny 2. LF UK a FN Motol jsou v kryobiopsiích plic vyhodnocovány známky akutní humorální rejekce s imunohistochemickým průkazem C4d.
- Analýza populací imunitních buněk a celkové buněčnosti a počtu CD68+ makrofágů v bronchoalveolární tekutině u pacientů po transplantaci plic ve spolupráci s Ústavem imunologie LF UP a FN Olomouc. Probíhá vyhodnocování získaných dat se zvláštním zaměřením na využití populací imunitních buněk jako neinvazivního markeru rejekce.
- Asociace plazmatické DNA Torque Teno viru (TTV) v periferní krvi pacientů po transplantaci plic s intenzitou imunosupresivní terapie a výskytem rejekčních a infekčních komplikací. TTV je lidský nepatogenní DNA virus, který se vyskytuje u 90–95 % lidské populace. TTV virémie se mění v závislosti na intenzitě imunosupresivní terapie, cílem je proto minimalizace udržovací imunosuprese za dostatečné antirejekční účinnosti. TTV virémie se jeví jako nadějný biomarker umožňující individualizaci imunosupresivní léčby.

V mezinárodním kontextu III. chirurgická klinika spolupracuje s transplantačními centry ve Vídni, v Torontu, Lovani a Hannoveru.

Pokud máte zájem o více informací, pište na robert.lischke@fnmotol.cz.

Výzkum a použití nízkoteplotního plazmatu

Z historie jsou známy výboje vzniklé hromaděním atmosférické statické elektřiny, označované jako oheň sv. Eliáše (též sv. Erasma). Objevovaly se jako kulovitá nebo paprskovitá světélka na špičkách ráhen a stožárů lodí či na koncích křídel letadel. Díky zajímavým vlastnostem jsou tyto tiché elektrické hrotové výboje prakticky využitelné v různých oblastech, protože produkují nízkoteplotní plazma – tzv. čtvrtý stav hmoty.

Doc. Jaroslav Julák z Ústavu imunologie a mikrobiologie

1. LF UK a VFN zkoumá ve spolupráci s katedrou fyziky VŠCHT nízkoteplotní plazma produkované takovými elektrickými výboji a jeho aplikace v humánní medicíně. Jeho nejnovější práce byla publikována v časopise *World Journal of Microbiology and Biotechnology*. Plazma se využívá např. k experimentální sterilizaci roztoků, dekontaminaci lidské pokožky nebo terapii dermatomykóz. „Plazma obsahuje volné elektrony a v atmosféře

vzduchu i řadu reaktivních, nestálých či stálých sloučenin kyslíku a dusíku. Má terapeutické efekty ve stomatologii, urychluje hojení ran a zřejmě příznivě ovlivňuje i maligní nádory. Nepochybně inaktivuje bakterie včetně biofilmů, plísňe a priony, takže umožňuje dezinfekci až sterilizaci povrchů a malých objemů kapalin při teplotě 20 °C,“ vysvětluje doc. Julák.

Dezinfekční účinky plazmatu lze dokázat tím, že na uzemněné ploše agarového kultivačního média jsou v místě vystaveném výboji naočkované bakterie či spory plísní inaktivovány a po kultivaci proto nevyrostou. Obdobně voda, která je vystavena výboji, si zachovává inaktivační účinky po dobu až několika měsíců. Pomocí vhodně uspořádaných jehlových elektrod lze plazmatem desinfikovat třeba kůži, opakované expozice léčí kožní mykózy.

klu

Medically important biofilms and non-thermal plasma

World Journal of Microbiology and Biotechnology (IF 2,10)

Volume 34, Issue 12
December 2018
Page 178

PubMed ID: 30456518
DOI: doi.org/10.1007/s11274-018-2560-2

Aktuální významné publikace

Protože na naší fakultě pracuje mnoho vynikajících vědeckých skupin, rozhodli jsme se, že vás budeme o jejich úspěších pravidelně informovat. Půjde o články publikované v časopisech excerpovaných v databázi Web of Science, jejichž impact factor je podle této databáze v horním 25. percentilu a kde je první nebo korespondující autor zaměstnancem 1. LF UK. Tentokrát přinášíme 3 publikace z oblasti mikrobiologie, nefrologie a hematologie.

DNA mapping and kinetic modeling of the HrdB regulon in *Streptomyces coelicolor*

Šmídová K et al.

Nucleic Acids Research (IF 11,56)

Volume 47, Issue 2
January 2019
Pages 621–633

PubMed ID: 30371884
DOI: doi.org/10.1093/nar/gky1018

Noninvasive Immunohistochemical Diagnosis and Novel *MUC1* Mutations Causing Autosomal Dominant Tubulointerstitial Kidney Disease

Živná M et al.

Journal Of The American Society Of Nephrology (IF 8,66)

Volume 29, Issue 9
September 2018
Pages 2418–2431

PubMed ID: 29967284
DOI: doi.org/10.1681/ASN.2018020180

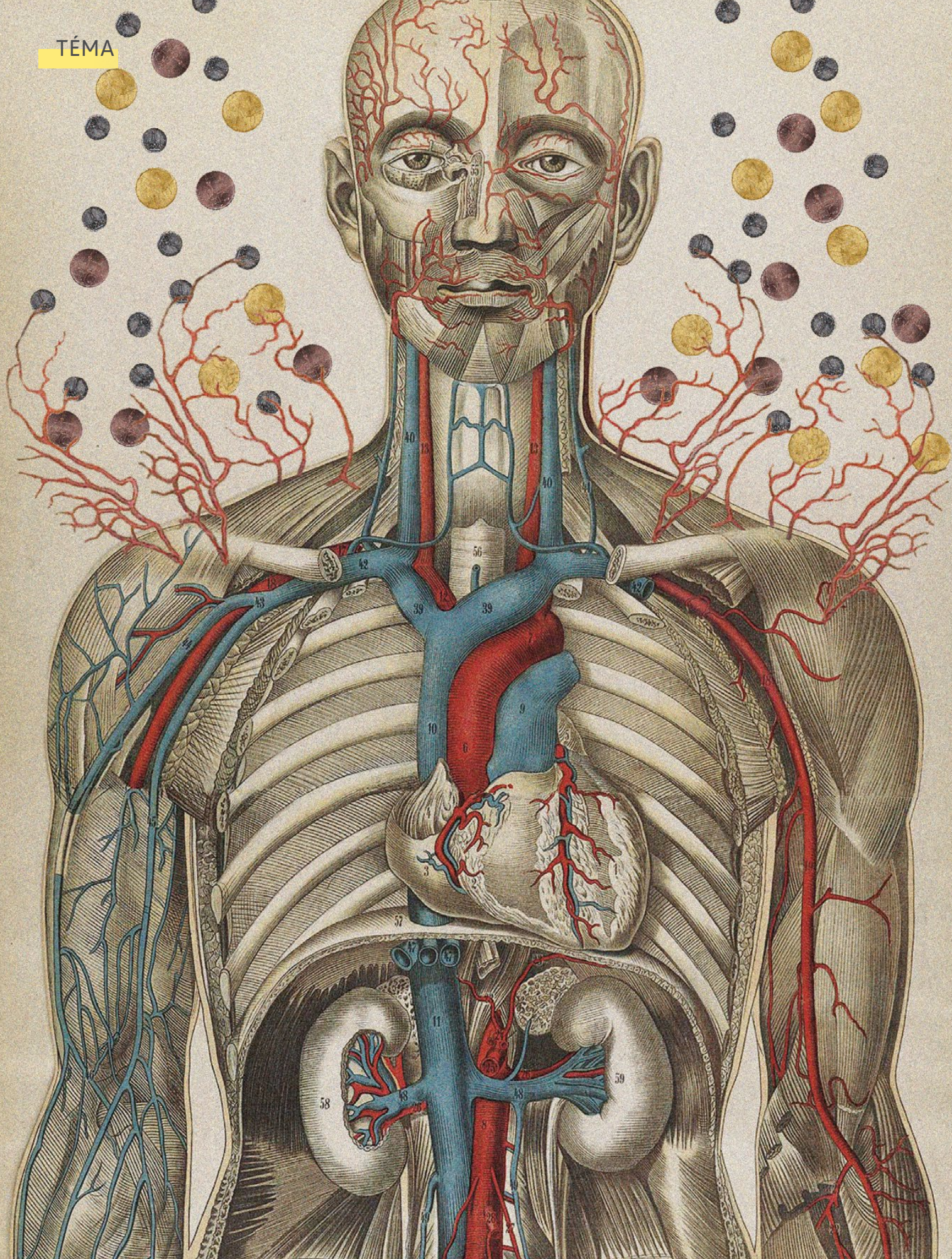
Stem Cell Defect in Ubiquitin-Green Fluorescent Protein Mice Facilitates Engraftment of Lymphoid-Primed Hematopoietic Stem Cells

Faltusová K et al.

Stem Cells (IF 5,59)

Volume 36, Issue 8
August 2018
Pages 1237–1248

PubMed ID: 29603838
DOI: doi.org/10.1002/stem.2828

Jak naložíme s milióny pro Jedničku

Diskuse Asociace děkanů lékařských fakult ČR s představiteli ministerstev školství i zdravotnictví a s premiérem byly přetaveny do reality. Desetiletý program posílení lékařských fakult částkou takřka 7 miliard korun je významnou součástí řešení dlouhodobého demografického problému. Tedy faktu, že lékařů odchází do důchodu více, než kolik jich absoljuje. Navíc jde o řešení partnerské, neboť v minulých letech jsme byli svědky různých nátlaků k navyšování počtu mediků, ovšem bez opory ve financování.

Pro naši fakultu program představuje přibližně 20 procent studijního příspěvku navíc – od letoška, s dalším nárůstem (!) po dvou letech – a o 15 procent studentů navíc, postupně od nového prvního ročníku, tudíž s plným náběhem vlastně až za šest let. Ti, kdo mají zájem o fakta týkající se naší fakulty a třeba sem tam prolístují časopis Jednička (třeba ten minulý s infografikou :)), ví, že se ani zdaleka nepřiblížíme číslům, která 1. LF UK před lety dopomohla k přívlastku „masová“.

No a těm, kteří dodnes šikovně onu masovost z jakýchkoli důvodů využívají, počínaje sebelítostí až po aktivní marketing, asi není pomoci...

70 % osobních nákladů do mezd

Co ale program posílení lékařských fakult bude znamenat pro realitu všedního dne? Od toho příjemnějšího. Dotace na medika se přiblíží částce, kterou nás jeho vzdělávání opravdu stojí a umožní nám významně přiblížit plat „školský“ platu „nemocničnímu“. Sedmdesát procent částky se rozdělí po odpočtu do mzdových limitů pracovišť podle toho, kolik studentů na nich stráví kolik hodin výuky. Třicet procent částky bude vyhrazeno většinově na kvartální odměny na pracovištích, odměny pro přednosty a pro částečné posílení agend děkanátu souvisejících s nárůstem počtu studentů.

Na přednostovi záleží

A co zato? Velmi aktivní roli budou muset sehrát zejména přednostové a garanti předmětů. A to jak tvůrčí a pedagogickou, tak manažerskou. Právě přednosta musí vědět, koho má ve svém týmu odměnit a za co. Právě přednosta musí vědět, jak vysoký úvazek pro svého učitele potřebuje a co mu ze svého limitu nabídne. Nejen přímo za kurikulární výuku, ale nepochybně

i za věci učiněné pro fakultu, univerzitu a obor – od chození „do taláru“ přes pomoc se Dnem otevřených dveří a s dalšími fakultními akcemi až po vedení volitelných předmětů.

Nechci teď široce uvádět kazuistiky, jak by to být nemělo, s nimiž se čas od času při rozdělování odměn (v poslední době míváme 14 platů ročně) na některých pracovištích setkáváme. Ale jen pro příklad, typicky zaznívá: „Aha, já zapomněl rozepsat odměny.“ Nebo dokonce: „Víte co, paní XY z děkanátu, rozepište jim to všem stejně podle procent výše úvazku.“

Bude třeba podporovat přednosty s aktivním tahem na bránu, kteří umí sestavit nezbytný tým pro výuku a záleží jim nejen na rozvoji oborů, ale také na prosperitě naší fakulty jako celku.

Poptávka po externí výuce existuje

Garant předmětu musí aktivně vytvářet podmínky pro kvalitní výuku a pečovat o dostatečnou, především klinickou, výukovou základnu. Z hlediska koncepce, kapacity i personálního zajištění. A nenechme se mýlit, poptávka po možnosti učit pro fakultu na externích pracovištích je. A dokážou ji využívat i ostatní

lékařské fakulty. Není tedy možné jen rezignovaně čekat s tvrzením „kolik studentů se vejde k nám na chodbu ve VFN“ a teoreticky mentorovat, co by měl – pokud možno – zařídit či udělat někdo jiný. Bude třeba podporovat přednosty s aktivním tahem na bránu, kteří umí sestavit nezbytný tým pro výuku a záleží jim nejen na rozvoji oborů, ale také na prosperitě fakulty jako celku.

Pozitivní atmosféru cítí i studenti

V souvislosti s výše uvedeným je vhodné připomenout i filozofii kvartálních odměn plánovaných v programu. Proč je na některých pracovištích tradiční nouze o habilitované a o (úspěšné) studenty doktorských studijních programů? Připusťme, že i opačný extrém může někdy budít rozpaky, nicméně existence

solidní akademické základny oboru je jasnou vizitkou přednosty. Jak významnými hráči na poli akademické medicíny jsou jednotlivé kliniky a ústavy? Najdeme takové, které po léta nemají ani jediný (!) grant v barvách fakulty (aktuální čísla máme tradičně na fakultním webu) a kde lokální kultura naznačuje, že studenti a věda vlastně zdržují od „práce“.

Právě na přednostovi záleží, jaké je klima daného pracoviště. Zda funguje jako krajská nemocnice s trpěným učilištěm a s obrazem „vědy“ jako mantry pro získávání akademických titulů. Titulů z jejich pohledu stojících na „našich zkušenostech“ nebo ještě hůře na nejružnějších „připisovačkách“, o nichž petent ani přesně neví, o čem jsou, ale musí je doložit, aby splnil určitou kvótu.

Hodnocení výuky studenty není jen formalitou

Nejprve trochu historie: Hodnocení výuky studenty na celofakultní úrovni v tichosti oslavilo 20. narozeniny. V prvních letech probíhalo na tištěných formulářích, které se anonymně odevzdávaly do „volební urny“ na studijním oddělení. V roce 2006 vznikl dosud používaný dotazník v elektronické verzi, později propojený se systémem SIS, ponechávaný od svého vzniku – až na malé výjimky – téměř beze změn, což umožňuje snadné meziroční srovnání výsledků. To pak dovoluje identifikovat jednak opakované stížnosti studentů a jednak i efektivitu jejich řešení, tedy zda opravdu vedlo k nápravě.

Jedním z kritických problémů, se kterými se však Komise pro hodnocení výuky i vedení fakulty při rozboru výsledků ankety potýkají, je počet studentů, kteří se v daném akademickém roce hodnocení zúčastnili. Graf ukazuje počty hodnotících studentů a připomínek za posledních 7 let – pokud si uvědomíme, že na fakultě studuje více než 4500 studentů, pak počet hodnotících představuje v průměru méně než 20 %.

A teď pár poznámek k zásadní otázce, zda je hodnocení výuky studenty jen formalitou, nebo užitečným nástrojem. Jako fyziolog samozřejmě vycházím z předpokladu, že má-li jakýkoli fyziologický proces v organismu dobře fungovat, musí být kontrolován zpětnovazebnou smyčkou. Fakulta je svébytným organismem a pedagogický proces by tedy logicky měl mít zpětnovazebný mechanismus, který ho bude udržovat na „fyziologické“ (rozuměj: co možná nejlepší) úrovni. Schéma ukazuje, jak by měl tento mechanismus fungovat, odvodíme-li ho od obecné teorie regulací.

Jak to funguje v praxi?

Výsledky hodnocení se na základě zprávy komise každý rok velmi podrobně zabývá jak kolegium děkana, tak i akademický senát. Podrobná zpráva je navíc každoročně předávána i na Rektorát UK a zástupci jednotlivých fakult univerzity se každoročně scházejí, aby probrali výsledky fakultních ankety a závěry, které z toho děkani vyvozují. Přednostové všech pracovišť naší fakulty jsou každoročně písemně upozorňováni na anketu a vyzváni k vyjádření. Důležité je především to, že tato vyjádření obsahují nejen vysvětlení podstaty kritizovaných problémů, ale hlavně návrhy řešení situace do budoucna, aby ubylo důvodů k ne-

gativnímu hodnocení. S potěšením lze sledovat, že přednostů, kteří se systematicky anketou zabývají, každoročně přibývá.

Pozitivních dopadů by mohlo být ještě víc...

Pozitivních dopadů studentského hodnocení výuky, které lze vysledovat ze srovnání s předchozími roky, už je tak dnes opravdu dost. Ale po pravdě řečeno, mohlo by jich být výrazně víc. Interpretovat racionálně výsledky je totiž někdy vzhledem k malému počtu respondentů dost obtížné. To je nakonec příčinou klasického „circulus vitiosus“, kdy se studenti často neúčastní ankety pod vlivem pocitu, že se jejich stížnostmi nikdo nezabývá, a tudíž se ani nic k lepšímu nemůže změnit. Důsledkem pak je, že počet připomínek je natolik malý, že nenutí a ani nemůže nutit přednosty, aby zjednali v dané věci nápravu. No, a to logicky vede zpět u řady studentů k pocitu, že vlastně hodnocení nemá žádný praktický význam.

... vyžaduje to ale větší zapojení studentů!

Rád bych proto naše studenty poprosil, aby se ankety pravidelně a zodpovědně účastnili. Zodpovědně znamená, aby obětovali chvíli času tomu, že se nad svým hodnocením zamyslí. Věrohodnost vyjádření každého studenta totiž závisí nejen na formě a smysluplnosti případného slovního komentáře, ale i na logickém hodnocení jednotlivých položek ve formulářích (pokud si např. student stěžuje na malý počet pacientů v oboru, jakým je Hygiena a epidemiologie, kde žádní pacienti nejsou, pak jeho vyjádření samozřejmě není příliš důvěryhodné). Kromě toho je dobré se k výuce vyjádřit i v případech, že dotyčná studentka nebo student nemají zásadní výhrady k organizaci a průběhu výuky, či jsou s něčím dokonce spokojeni.

Rád bych připomněl, že je poměrně obtížné něco rozumně kontrolovat a řídit, pokud není dobře fungující zpětná vazba. Přednostové, akademický senát i kolegium děkana potřebují znát názory studentů – a to jak negativní, tak i pozitivní. Bez toho se dá výuka jen opravdu těžko nasměrovat tak, aby vyhovovala požadavkům pedagogů i potřebám studentů.

Otomar Kittnar, Komise pro hodnocení výuky

Nebo zda se jedná o špičkové, světově kompetitivní a respektované pracoviště akademické medicíny. A ono vlastně ani nepřekvapí, že pozitivní atmosféra na pracovištích, která takřkajíc jedou, je, soudě podle hodnocení výuky studenty, jaksí intuitivně vnímána pozitivně i jimi.

Příležitost rozvoje pro všechny!

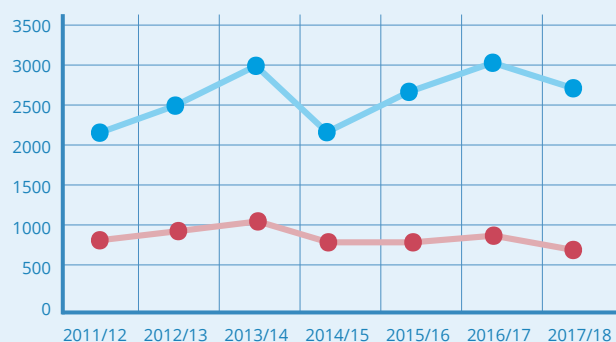
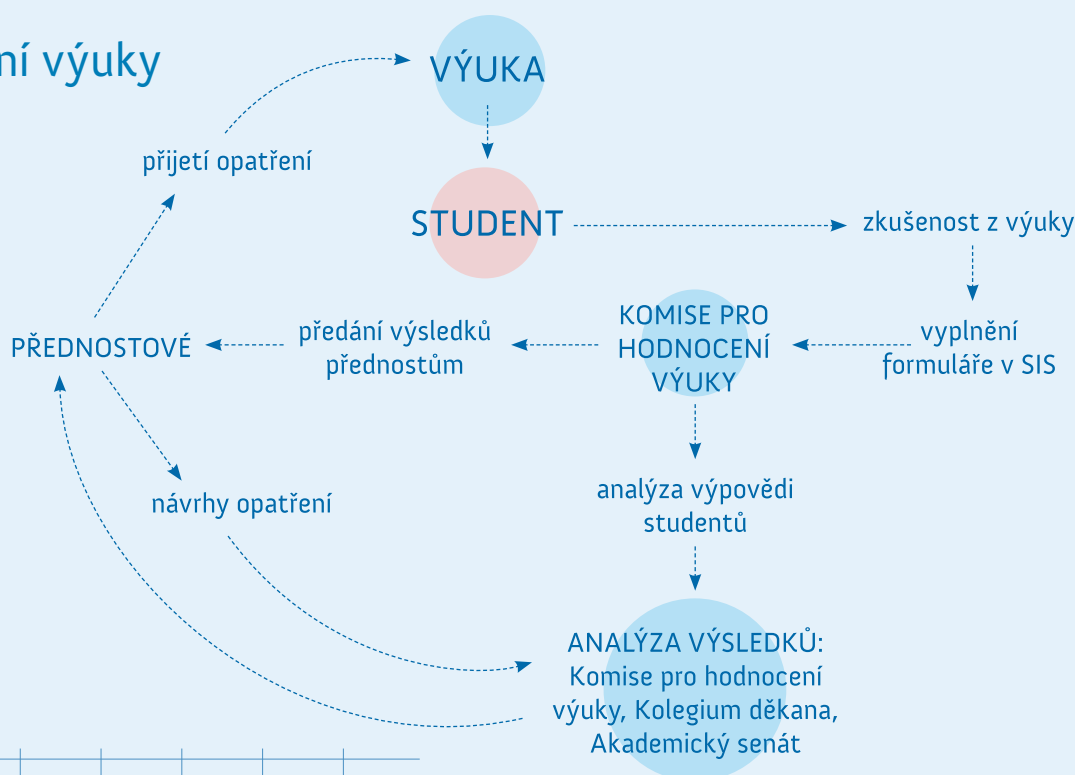
Tedy, sečteno a podtrženo, máme před sebou docela zajímavou rozvojovou příležitost. A určitě náročnou. Pro přednosty (a jejich energii rozvíjet své obory). Pro učitele v jejich týmech (kteří neučí proto, že se tady na fakultě prostě učí, ale proto, že cítí spoluzodpovědnost za další generaci lékařského stavu a navíc učí rádi). Pro nás akademiky (abychom místo nálepkování a tu-

nelového vidění prizmatem partikulárního zájmu byli schopni naplňovat komplexitu fakultního poslání). A koneckonců i pro studenty (aby se učili pracovat s fakty, nikoli s dojmy) a vůbec pro všechny z nás (abychom se při nejrůznějších příležitostech namísto diskuse neskrývali za pašalizující a kanibalizující „my a oni“).

Nejsou to úkoly snadné, nicméně si musíme uvědomit, že peníze již přicházejí a na studenty máme na našich klinikách a ústavech, někdo více a někdo méně, čas na přípravu. Ale hlavně – vše výše zmíněné je zcela zásadní pro úspěšné fungování naší Jedničky obecně!

Aleksi Šedo, děkan 1. LF UK

Hodnocení výuky

Proč učíte nebo byste chtěli učit mediky?

doc. Jan Payne, Ústav humanitních studií

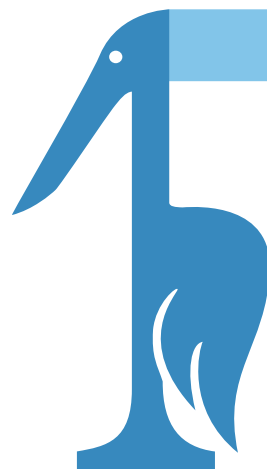
Bioetikou jsem se zabýval již v disidentském semináři Rafael před revolucí a po revoluci jsem díky požadavku některých tehdejších studentů z I. LF dostal nabídku ji učit. Byl jsem tenkrát neurologem před druhou atestací a měl jsem všechny předpoklady pokračovat v této profesi dál. Hodně mě ale bavila filozofie a cítil jsem úkol nabízet určité hodnoty těm, kdo možnosti zabývat se tím, oč v životě člověka jde, neměli. S dalšími roky se sice rozdíl v plátech mezi učiteli a lékaři prohluboval, nicméně jsem získal možnost vydělávat si i jinak, takže nyní nejsem na platu závislý. Vycházím v etice stále z toho, že v medicíně je pacient cílem a že jemu je třeba podřídit i výuku. Bohužel pacient není brán ve své dignitě dost vážně a budu rád, když alespoň skrovně přispějí k tomu, aby se to změnilo.

RNDr. Martina Nedbalová, Fyziologický ústav

Vystudovala jsem přírodní vědy na Katedře fyziologie živočichů. Již na konci mého studia jsem se rozhodla věnovat fyziologii člověka, jelikož jsem se podílela na výzkumu energetického metabolismu buněk u pacientek s nádorovým onemocněním. Znalost fyziologie člověka považuji za nezbytný základ pro studium dalších klinických oborů. Když se mi dostalo možnosti vyučovat na I. lékařské fakultě UK, tuto příležitost jsem přijala. Těší mě, že mohu studentům pomoci proniknout do znalostí tohoto oboru. Mým cílem je vést studenty k porozumění souvislostí mezi fyziologickými procesy v lidském organismu. Odměnou mi je, že studenti obstojí nejen u zkoušek, ale i v lékařské praxi.

Karina Jančková, 5. ročník ZL

Po získání určité praxe po škole ano, chtěla bych učit mediky. Já i řada mých spolužáků oceňuje me externí doktory, kteří nás vyučují na sálech a předávají nám jejich zkušenosti z praxe, které jen tak z knih nevyčteme. A stejně jako oni i já bych ráda v budoucnu předávala tyto praktické zkušenosti a pomáhala budoucím medikům mezi hromadou teoretických znalostí.

Tomáš Josefus, 6. ročník VL

Práce s mladšími lidmi mě vždy bavila a myslím, že i výuka mediků by mě v budoucnu naplňovala. Myslím, že učení mediků dnes není atraktivní zejména kvůli nižšímu finančnímu ohodnocení. Zajímal bych se spíše o učení teoretických předmětů, avšak obávám se, že zde je ohodnocení, i v porovnání s klinickými obory, opravdu nedostatečné. Pokud by se tato situace zlepšila a pokud by se dala výuka kombinovat s mým budoucím oborem, tak by se dalo o výuce reálně uvažovat.

prof. Jarmila Heissigerová, přednostka Oční kliniky

Výuka mediků patří neododdělitelně k práci ve fakultní nemocnici. Považuji to za nezbytnost a zároveň za svou osobní radost. Výuka mediků mě nesmírně naplňuje a těší. Vysvětlit i složitou problematiku tak, aby byla srozumitelná a jasná, bylo pro mě vždy vítanou výzvou. Ve výuce mediků je navíc krásné i to, že je možné učit nejen šedou teorii oftalmologie, ale i praktické dovednosti. V našem oboru je to například použití přímého oftalmoskopu či šterbinové lampy. Je potom pro mne velmi uspokojující, když z učebny odchází zaujatá (a někdy i nadšená) skupina mediků, kteří poprvé viděli na vlastní oči oční pozadí. Ten pocit bych neměnila.

prof. David Cibula, Gynekologicko-porodnická klinika

Omlouvám se, pokud neodpovídám přesně na otázku. Myslím si, že bychom, alespoň v klinických oborech, měli mediky méně učit a více vést. Postupně zavádět rezidentský systém, ve kterém medicí v klinických oborech pracují společně s mladými lékaři, rezidenty. Zavést mediky do praktické medicíny. Nechat je v týmech s mladými lékaři řešit klinické situace. Méně přednášet a více diskutovat. Klasifikace, etiologie, patogeneze a teorie mají v knihách a na netu. Naše ambice by neměla být, abychom jim přednesli všechna onemocnění našeho oboru, ale aby pochopili, co daný obor představuje, aby se naučili mluvit s pacientem, aby byli připraveni na to, jak dynamická medicína je, aby si mohli vybrat ten správný obor pro sebe.

doc. Lukáš Zlatohlávek, III. interní klinika

Pardon, ale co to je za hloupou otázku? To je přeci primárním posláním fakulty vychovávat mladé lékaře a zdravotníky. Vím, že se na fakultě poslední dobou hojně skloňuje zejména slovo věda, bez které to samozřejmě nejde, ale je třeba si uvědomit, že výchova nových zdravotníků je naším primárním posláním. Ale když už se ptáte, tak nejraději učím studenty 3. ročníků, kteří mají za sebou teoretické předměty a přichází do té „kliniky“. Jsem nadšen z toho, jak jsou oni nadšení, jak je to baví, se zájmem poslouchají a zprvu nesměle začínají své první živé pacienty vyšetřovat. A to mě baví, ty učím nejraději. Studenty 5. a 6. ročníků, kteří k nám na kliniku chodí, samozřejmě také učím rád, ale to nadšení třetáků je neskutečně krásné. Identicky je krásné sledovat nadšení studentů nelékařských oborů, které na klinice učíme.

Christian Entenmann, 3rd year General Medicine

Yes! Being a student myself I know all too well why I shouldn't do it (medical students can be pretty draining after all). However, I personally believe that the positive aspects outweigh the negative ones. Seeing the proverbial "click" on the face of someone, after you were able to bring across a difficult concept are one of these positive moments that make it worth it for me. I do believe that it is of integral importance already for medical students to get involved in some sort of teaching during their studies, such as assisting as a teaching assistant or within our LFI MEDSOCIETY. It helps not only oneself to reinforce one's own memory network, but also develops interpersonal competence, which is all so important later as a physician communicating with patients but also with students/residents in the hospital.

MUDr. Kamila Bednářová, čerstvá absolventka

Tato otázka se za dobu studia na lékařské fakultě objevila v hlavách mnohých z nás. Setkali jsme se s učiteli vyučujícími teoretické předměty, ale také s doktory předávajícími spíše znalosti praktické. Ti všichni nás směřovali v našich budoucích kariérách a ukazovali nám krásy medicíny. I proto jsem se rozhodla pokračovat v univerzitní nemocnici. Možnost výuky mi vždy přišla velmi obohacující jak na profesní, tak i sociální úrovni. Lékař, který je nucen předávat své vědomosti dalším, je také nucen se stále vzdělávat, což považuji za největší plus. Všichni máme za cíl stát se ve svých oborech úspěšnými a výuka mediků pro mne představuje jednu z cest, jak se udržet ve světě nejnovějších poznatků vědy, protože právě ty bychom se měli snažit předat dál.

Karolína Stejskalová, 4. ročník VL

Asi také proto, že již druhým rokem pomáhám s výukou studentů prvního ročníku na Anatomickém ústavu, jsem se nad touto otázkou už párkrát zamýšlela. Člověk je v kontaktu s mladými lidmi, může jim předávat své zkušenosti, které sám postupně sbírá, a ke všemu ten svůj předmět a znalosti z něj neustále nosí v hlavě, což se může hodit v praxi zase jemu. Krom jiného si taky myslím, že je dobré mít i něco jiného než jen nemocniční prostředí a že například den v týdnu strávený s mediky může sloužit částečně i k odreagování. Alespoň takhle to vnímám jakožto medik od většiny svých vyučujících.

Veronika Vaculíková, 6. ročník VL

Být čerstvým absolventem a nově nastupujícím lékařem je samo o sobě dosti náročné a stresující, jelikož praxe na fakultách pokulhává a spoustu kruciólních postupů se musíme učit až za chodu v novém zaměstnání. Proto na učení mediků v prvních letech v novém zaměstnání není absolutně čas a také stát není ochoten tyto hodiny práce navíc žádným způsobem ohodnotit.

MUDr. Zdeněk Hrubý, Stomatologická klinika

Po složení II. atestace v roce 2005 mi tehdejší přednosta prof. Jiří Mazánek nabídl podílet se na výuce studentů. Jeho důvěra a podpora v začátcích byla zásadní a pro pedagogickou činnost mě zcela získal. Postupně jsem se zapojil do všech forem pregraduální výuky, dodnes jsem za tuto nabídku vděčný. Dala mi příležitost se v medicíně realizovat a rozvíjet i jinou než každodenní klinickou práci. Fakultní „angažmá“ mě stále naplňuje a baví. Osobní motivací je po celých 14 let především vědomí smysluplnosti práce s mediky, pozitivní odezvy od nich a v lidské rovině i příjemný kontakt s mladší generací budoucích kolegů. Je pro mě vždy povzbuzující, když se s našimi absolventy potkám a slyším, že se v praxi dobře uplatňují a odborně se jim daří.

... a co si myslíte vy?

Pediatrická klinika v Thomayerce pečuje o děti již 90 let

Historie Pediatrické kliniky 1. LF UK a Thomayerovy nemocnice je spojena se vznikem dětských zařízení – dětského chorobince, dětské ozdravovny a zotavovny, které byly od počátku součástí tehdejších Masarykových domovů. V současné době klinika nabízí komplexní ambulantní a nemocniční péči o děti od narození do 19 let věku. Dále poskytuje také léčbu dětem s kritickými stavy, které vyžadují intenzivní péči včetně umělé plicní ventilace a invazivního monitorování životních funkcí. Léčí zde choroby ledvin a močových cest, zažívacího ústrojí, alergická a imunologická onemocnění, plicní choroby, TBC a další infekční nemoci včetně zánětů CNS. Klinika zajišťuje péči pro cca 50 000 dětí z oblasti Prahy 4 a širokého okolí.

Ojedinělé ambulance

Na klinice je 13 specializovaných ambulaní, např. dětské kardiologie, endokrinologie, hematologie, gastroenterologie, nefrologie, pneumologie či zatím jediná ambulance „sudden infant death syndrome“ (SIDS), která se syndromu náhlého úmrtí kojence v ČR věnuje. Ambulanci vede současná přednostka kliniky doc. Hana Houštková. Lékaři zde objasňují problematiku SIDS v nejširších souvislostech. Hodnotí zdravotní stav sourozenců (současných i budoucích) kojence zemřelého v důsledku SIDS a podle potřeby provádějí revize patologicko-anatomických nálezů a molekulárně genetických šetření k případnému odhalení jiné diagnózy s možností překvalifikování. „Opakovaně jsme takto zachytili některé dědičné poruchy metabolismu nebo nepoznané vrozené vývojové vady a celé rodině byly poskytnuty validní informace včetně genetického poradenství a eventuální prenatální diagnostiky,“ vysvětluje doc. Houštková.

Výuka 700 studentů ročně

Na klinice probíhá výuka pediatrie pro 6. ročník studentů 1. LF UK oboru všeobecné lékařství české a anglické parallelky, zubního lékařství české a anglické parallelky. Také je zde zajištěna kompletní výuka pediatrie pro studenty mnoha nelékař-

ských bakalářských a některých magisterských oborů 1. LF UK (ergoterapie, fyzioterapie, nutriční terapie, nutriční specialista, adiktologie, porodní asistentka – většina v prezenční i kombinované formě studia). Během jednoho školního roku projde Pediatrickou klinikou více než 700 studentů! Klinika je také lůžkovou základnou pro výuku pediatrie IPVZ.

Klinika v číslech

- 18 lůžek akutní péče (lůžka pro děti s TBC a akutní problematikou – pneumologie a infekční průjem)
- 15 lůžek neakutní péče (gastroenterologie a ostatní)
- 2 izolační lůžka – boxy financované z prostředků Norských fondů
- 5 lůžek na JIP
- cca 22 000 dětských pacientů ročně ošetřeno ambulantně
- cca 2000 dětských pacientů ročně hospitalizováno
- 65 % dětí je s doprovodem rodiče, prarodiče či chůvy, tedy s nárokem na lůžka navíc

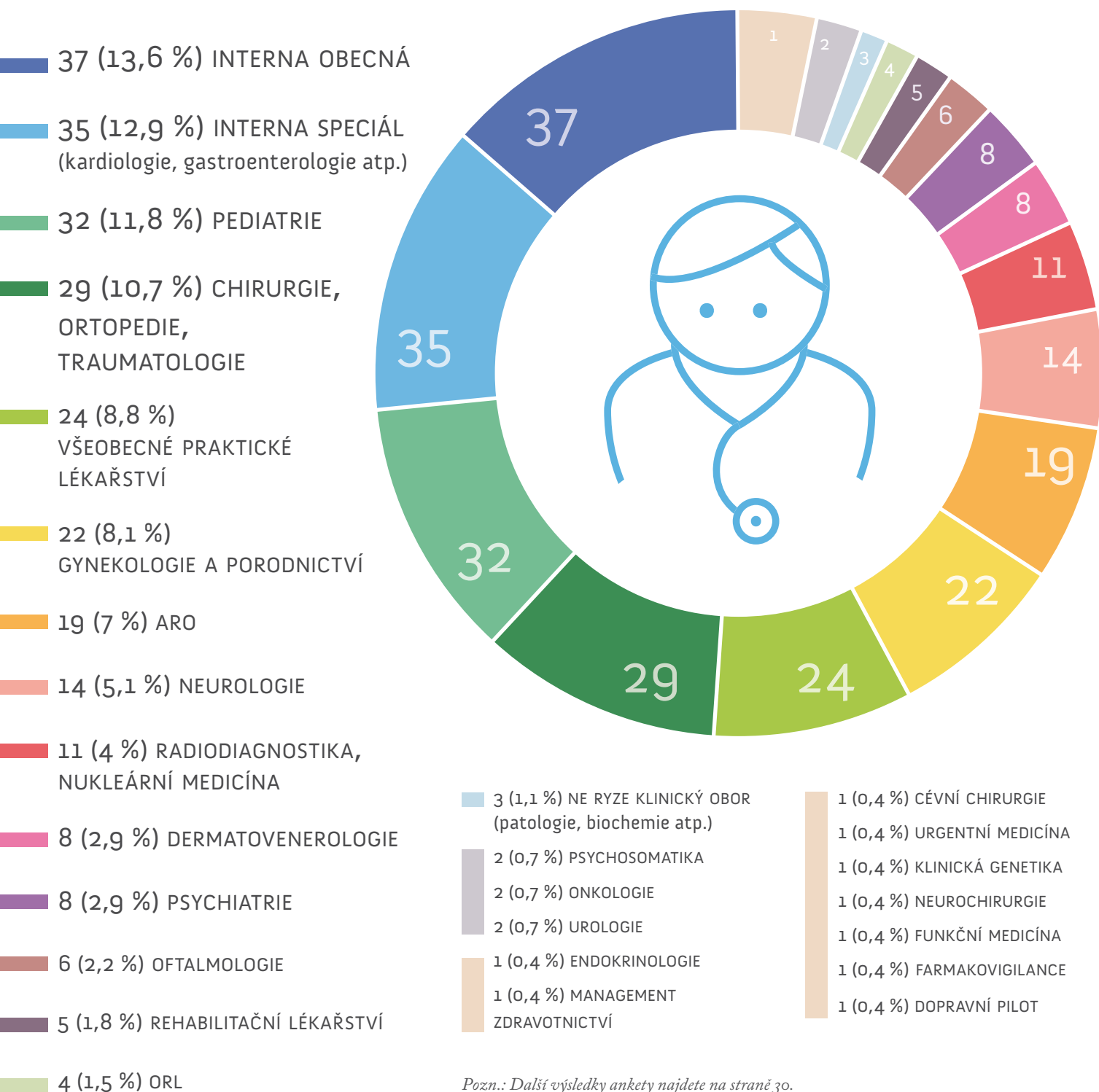
klu

Klinika v čase

- **1928** – zřízeny dětský chorobinec, dětská ozdravovna a dětská zotavovna jako součást Masarykových domovů
- **1939** – vznikl Pavilon K, izolační a karanténny oddělení pro děti, celkem bylo v nemocnici 546 lůžek pro děti
- **1949** – založena Dětská TBC léčebna s 280 lůžky a Oddělení pro doléčování dětské obrny, které vedl prof. František Blažek, lékařský ředitel ústavů v letech 1946–1948
- **1954** – vznikla Thomayerova nemocnice s více než 700 dětských lůžek
- **50. léta** – prof. František Blažek založil Bádací oddělení
- **1967** – založena Dětská klinika ÚDL, přednostou byl prof. Josef Švejcar
- **2001** – klinika je součástí 1. LF UK

DO JAKÝCH OBORŮ MÍŘÍ NAŠI ABSOLVENTI?

V uplynulém kalendářním roce jsme čerstvým absolventům všeobecného lékařství mj. položili otázku, jakému oboru se hodlají věnovat po ukončení studia na 1. LF UK. V anonymní anketě na ní odpovědělo 272 z nich. A kam byste zamířili vy? :)

Pozn.: Další výsledky ankety najdete na straně 30.

Spolupráce fakulty a nemocnice = obrovský závazek + gigantická příležitost!

Zažil fakultní nemocnice finančně zdravé i finančně nezdravé. Nemocnice s firemní kulturou extrémně silnou i velmi slabou. A nemocnice, které mají personálu dostatek i nedostatek. Poznal tedy oba extrémy a umí s nimi žít, i když srovnat se to prý nedá. Vrcholným uměním managementu je podle něj budit dojem, že vše funguje samo a že ho nikdo k ničemu nepotřebuje. David Feltl, nový ředitel Všeobecné fakultní nemocnice v Praze (VFN), se kterým jsme si povídali krátce po jeho uvedení do funkce. U rozhovoru nechyběl ani děkan Aleksi Šedo.

Asi před deseti lety jste prohlásil, že v Praze jste zažil spíš překážky než šance, proto jste odešel do Ostravy. Teď ale šance v hlavním městě přišla.

D. Feltl: Evidentně! Svou úvodní pražskou kariéru jsem měl hodně odpracovanou a měl jsem pocit, že stagnuji. Když přišla nabídka z FN Ostrava, neváhal jsem. Moje angažmá tam bylo irleté a hodně kontrastovalo s tím, co jsem zažil předtím v Praze. Musím říci, že na to období naprosto nedám dopustit – je to moje srdeční záležitost a vždy už bude.

A. Šedo: Domnívám se, že David prošel dobrou cestou od „son of nobody“ po selfmademana. A tak to má být.

Proč jste se přihlásil do výběrového řízení na pozici ředitele VFN?

D. Feltl: Jsem bojovně naladěný člověk a šel jsem do toho s vizí, že chci vyhrát a nemocnici posunout výrazně dál. Protože si myslím, že je tady spousta práce.

V čem?

D. Feltl: De facto ve všem. Nemocnice má pro pacienty stále extrémně dobré renomé a myslím si, že pro řadu zaměstnanců, zejména lékařů, je prestižní tady pracovat. Nicméně momentální situace, především finanční, je tragická. Pokud se v nejbližší době něco nestane, VFN nebude schopna investovat do lidí, technologií, rozvoje... A začne opravdu připomínat muzeum nejen tím, jak je stará, ale i tím, jak bude vnitřně vyčerpaná.

A. Šedo: Určitou výhodou je, že David pochází z naší fakulty.

A pozitivní je, že už si od začátku uvědomuje, že jeden z parametrů, proč má VFN dobré jméno, představují zdejší lidé, profici, medicínské týmy a že bude velmi důležité je udržet. Z mého pohledu je kritické, aby si fakulta a nemocnice pomáhaly, a ne aby se vzájemně táhly ke dnu.

Takže úkolem číslo 1 je napravit finanční situaci VFN?

D. Feltl: Je to úkol číslo 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8... Věnujeme tomu v podstatě celý letošní rok. Ponese to s sebou hluboké změny, které se dotknou všech, budou bolet, a já musím využít silného mandátu k tomu, aby se staly. Strašně rád bych řekl, že tady postavíme Chobotnici od Kaplického nebo science centrum s virtuální realitou, ale to můžeme tak za deset let.

Mimochodem, líbí se vám název Všeobecná fakultní nemocnice?

D. Feltl: Líbí a беру ho jako fakt. A víte proč? Protože jsem velmi konzervativní a mám pocit, že každá změna je k horšímu. Na druhé straně se mi nelíbí vizuál VFN a změnám ho.

A. Šedo: VFN je zažitá značka, ale ten název mi nepříjde nejšťastnější.

D. Feltl: A jaký by byl lepší?

A. Šedo: Třeba První fakultní nemocnice! :)

Očekáváte, že budete mít podporu z nemocnice a ministerstva zdravotnictví?

D. Feltl: Doufám, že z ministerstva zpočátku ano. Bylo

Zleva prof. Aleksi Šedo, děkan 1. LF UK,
a prof. David Feltl, nový ředitel VFN.
Foto: Veronika Vachule Nehasilová

8 kandidátů, 21 členů komise, dostal jsem 12 hlasů, takže můj mandát určitě není slabý a je jistým bonusem do začátku. Nicméně spoléhat jen na to by bylo naivní. A ohledně nemocnice? Je to jako v každé organizaci – 20 % lidí je klíčových, 70 % běžných a 10 % špatných. Úkolem dobrého manažera je tedy identifikovat tu pětinu klíčových zaměstnanců, kteří nemocnici táhnou a udělají 80 % práce, dostat je na svou stranu a koučovat je.

A. Šedo: Managementu na obou stranách pomáhá, že poznává zaměstnance v různých rolích, zdravotnické a učitelské, což mu umožňuje docela dobře poskládat týmové nastavení a predikovat, co od něj lze očekávat – v dobrém i ve zlém.

D. Feltl: Marná sláva, setkávání se dvou firem na jednom místě je obrovským závazkem, rizikem, ale zároveň gigantickou příležitostí, která může být zábavná a naplňující. Takže jde čistě o to, jak se spolupráce uchopí.

A. Šedo: Každopádně prohra jednoho je i prohrou druhého. Takže společný zájem je akcentovaný, a to i z hlediska finančních závazků.

D. Feltl: Jistě. Dlouhodobě jsme „odsouzeni“ k tomu, aby to bylo „win-win“.

Je složité sladit potřeby zdravotnictví a školy na jednom místě?

A. Šedo: Pro nemocnici jde samozřejmě o zátěž, o další řemeslo navíc, které ale spolufinancuje fakulta. Ze strany VFN bychom potřebovali pomoci v šíření povědomí, že by se výuka neměla dostávat na druhé místo. Zpětná odezva od studentů nám do jisté míry napovídá, co se na daných pracovištích děje, a je vidět, že klima není všude stejné...

D. Feltl: ... opět se potvrzuje, že buď funguje všechno, nebo nic. Jsou kliniky, kde dobře léčí, dobře učí, mají spokojené pacienty i studenty, a jsou kliniky, které prostě nefungují. Neexistuje pracoviště, kde by fantasticky léčili, ale zároveň mediky vyhazovali za dveře. Jednoznačně je to věcí vrcholového managementu kliniky.

Co obnáší vést instituci, která v sobě zahrnuje mnoho rozdílných profesí a de facto mnoho manažerů, šéfů jednotlivých pracovišť?

D. Feltl: Pro mě jsou naprostým základem Ph.D. studenti. Extrémně důležití lidé, kteří jsou mladí, nadprůměrně motivovaní, společně je sdílíme a představují zásobárnu budoucích docentů, profesorů, přednostů nebo excelentních vědců. Navíc od počátku své profesní kariéry vyrůstají ve sdílené firemní kultuře. To mi připadá hrozně důležité. Jestli se má tedy z pohledu HR neboli „lidských zdrojů“ s některou skupinou lidí v nemocnici pracovat opravdu intenzivně, pak jsou to postgraduální studenti.

A. Šedo: To je oboustranné. Dlouhodobě s VFN pracujeme na programu MD/Ph.D., který umožňuje financování lidí jak z rozpočtu fakulty, tak nemocnice. Je pravdou, že kliniky, které opomíjejí postgraduální studenty, začínají krknět, mají problémy s rozvojem, obsazováním vedoucích pozic a podobně.

Jestli se má z pohledu HR s některou skupinou lidí v nemocnici pracovat opravdu intenzivně, pak jsou to Ph.D. studenti.

Kde byste chtěli prohloubit či změnit spolupráci obou institucí?

D. Feltl: Z mého pohledu tady fundamentální problém není, ale všechno se dá dělat lépe a intenzivněji, ať už v oblasti vědy, koordinace investic, rozvojových programů, velkých projektů...

A. Šedo: Řekl bych, že by se měla kvalitativně zlepšit propojenost a diskuze mezi vedeními obou institucí. Nejen mezi hlavními manažery, kde to podle mě nastavíme poměrně snadno, ale i mezi proděkany a náměstkyněmi, aby si byli přímými partnery. Zásadní pak bude nastavení kultury na jednotlivých pracovištích, aby se – pokud možno co nejdříve –, zabránilo vytváření nepřátel druhé strany nebo „trpěného břemene“. To dává možnost společných programů a projektů, které jsme v minulosti nedělali tolik, jak bychom mohli. A je to rozhodně ztráta a škoda. Byl bych také rád, kdyby se nám podařilo zlepšit mentální naladění kliniků, vědců, učitelů. Aby byli hrdou součástí fakulty i nemocnice a měli vyšší stupeň pozitivního sebevědomí.

D. Feltl: Zažil jsem to v USA, kde je hrdost na sebe sama fascinující a pro nás Středoevropany až legrační. Na straně druhé v podstatě záviděníhodná. Pocit sounáležitosti a firemní kultura nám pořád trochu chybějí.

Oba se věnujete onkologii – i když každý z jiného úhlu pohledu. Proč zrovna tento obor?

D. Feltl: V onkologii nejsou simulanti, každý člověk je smrtelně nemocný, a to je obrovská výzva. Chtěl jsem tento obor dělat už asi od třetího ročníku na medicíně a vybral bych si ho znovu. Tehdy jsme se učili, že vyléčíme zhruba 30 procent lidí. Dnes je to 40–45 procent napříč populací, u některých nádorů mnohem víc, u jiných mnohem méně.

A. Šedo: Mě z experimentálního pohledu u malignit fascinuje podobnost mezi biologickými a společenskými principy. Když nefungují komunikační a regulační mechanismy, je to cesta do záhuby. Právě tím, jak se jednotlivé komponenty nádorového onemocnění mezi sebou baví, jak tumor komunikuje s pacientem, jak si ho bezohledně připravuje, aby mu tam bylo dobře, se zabývá naše Centrum nádorové ekologie. A víme, že můžou existovat cesty, jak do uvedených procesů zasáhnout, aby úspěšnost onkologické léčby byla ještě vyšší než 45 procent.

Jak vnímáte pražskou onkologii?

A. Šedo: Nutno říci, že v tom máme závazky oba...

D. Feltl: ... ano. Řekl bych, že je co zlepšovat. Letos by měly proběhnout reakreditace KOC – VFN je v takovém centru společně s Bulovkou a Thomayerovou nemocnicí. Uvidíme, jak se podaří naplnit kritéria reauditů, která ještě neznáme. Onkologický program je pro nás však jedním z velmi důležitých a chceme být na špičce, ať už se týká hematookologie nebo onkologie solidních nádorů.

Jak podělíte čas mezi řízení a klinickou práci?

D. Feltl: Letos to bude 95 ku 5 procentům. Když vše půjde tak, jak jsem si naplánoval ve své koncepci, viděl bych to příští rok na 75 ku 25 procentům.

A. Šedo: Když to půjde dobře, budeš mít času možná ještě méně. :)

D. Feltl: Určitě nechci medicínu zanechat úplně, protože mě pořád baví. Ale do řízení VFN jsem šel i proto, že oborově jsem si splnil vše, co jsem chtěl, a nemám ujímání, že toho teď budu muset na čas nechat.

S čím byste byli spokojeni, až budete jednou opouštět pozice šéfů?

D. Feltl: Aleksi to má snazší, protože má funkční období dané. Každopádně já chci končit v lepší VFN, než jsem začínal.

A. Šedo: Američané říkají: „Selhal, ale selhal lépe než ten před ním“. :)

D. Feltl: Díky za kompliment! :)

jat

Něco navíc o prof. MUDr. Davidu Feltlovi, Ph.D.

V roce 1994 absolvoval 1. LF UK, o pět let později získal specializovanou způsobilost v oboru Radiační onkologie a loni byl jmenován profesorem onkologie. Během své profesní kariéry působil jako sekundární lékař v Nemocnici Na Bulovce, vedoucí oddělení radio-terapie ve FN Královské Vinohrady a přednosta Onkologické kliniky ve FN Ostrava, kterou také tři roky řídil namísto tehdejšího ministra zdravotnictví Svatopluka Němečka. Od roku 2017 byl ředitelem Onkologického centra VFN v Praze.

Jste hrdým absolventem 1. LF UK?

Jasně! Když mě pan ministr uváděl do funkce, říkal jsem mu, že si pamatuji svou první cestu metrem na svou první hodinu a dodnes si umím ten pocit revokovat. Teď je pro mě zajímavým zážitkem, až surreálním, fakt, že stojím před přednosty a některými mými tehdejšími učiteli jako jejich šéf.

Co máte na své práci nejradši a co naopak nejméně?

Nejméně rád mám papíry a administrativní balast. A vůbec nejradši mám lidi, kteří se neřídí, ale koučují. Tedy takové, co sami chodí s nápady a hýří energií, kterou si od nich můžu brát, jen ji usměrňovat a spíše jim radit, než je muset regulovat, něco jim zakazovat a vytýkat.

Dokáže vás ještě něco překvapit?

Vždycky. Pořád. Každý den.

Co vám zlepšuje náladu?

Sport, jídlo, pivo, víno, FC Liverpool.

Jak relaxujete?

Mám tolik zájmů, že je nestíhám. Zbožňuji „hardcore“ cestování do „podivných“ zemí, většinou s batohem, letenkou a prvním noclehem. Byli jsme s rodinou třeba v Tádžikistánu a prošli Pamír nebo procestovali Bosnu a Hercegovinu jen se stanem, letos se chystáme transsibiřskou

magistrálou přes Rusko. Taky mě baví vaření, u toho si odpočinu, a moderní architektura 20. století.

Cítit byste se v systému českého zdravotnictví jako pacient pohodlně?

Záleží na tom, s jakou by to bylo nemocí a v jakém zdravotnickém zařízení.

Jak pečujete o své zdraví?

Docela se mi to daří. Hodně sportuji, běhám dlouhé tratě a jezdím na silničním kole. Mám totiž závislost na endorfinech vyrobených během sportu, takže když mě něco bolí a nemůžu sportovat, jsem strašně protivný. Dvakrát za měsíc jdu také na fyzioterapii nechat si promasírovat celé tělo. Fyzicky se cítím velmi dobře.

S rodinou v Ománu na treku ve Wadi Nakhr, tzv. ománském Grand Canyon.
Foto: archiv D. Feltla

Účastníci přípravných kurzů si vyzkoušeli Jedničku nanečisto

Foto: Veronika Vachule Nehasilová

V letošním akademickém roce si naše fakulta připravila pro frekventanty přípravných kurzů několik novinek. Asi tou nejvýznamnější byla možnost dozvědět se více o studiu medicíny na 1. LF UK, vyzkoušet si ho na vlastní kůži a poznat některá zajímavá fakultní místa. Přes šest desítek zájemců se tak sešlo v sobotu 26. ledna na akci Jednička nanečisto, aby si v malých skupinkách vyzkoušeli práci v biochemických laboratořích, nácvik první pomoci, odběru krve na umělém modelu nebo měření krevního tlaku a také aby zjistili něco více o anatomii lidského těla. Všichni návštěvníci se mohli svých průvodců, současných studentů naší fakulty, vyptat také na „zákulisní informace“ a studentský život :-). Z ohlasů účastníků přípravných kurzů vyplynulo, že rozšíření výuky o interaktivní část a prohlídku fakultních budov či laboratoří hodnotili pozitivně. Děkujeme všem, kteří se o Jedničku nanečisto zasloužili!

Podrobnější informace o přípravných kurzech najdete na webu fakulty www.lfi.cuni.cz v sekci Uchazeči.

jat

Interaktivní workshopy fungují už rok!

Anatomie, histologie, fyziologie, mikrobiologie, chemie či první pomoc. Všechny tyto disciplíny bodují u středoškoláků, kteří mají možnost do nich nahlédnout – nad rámec středoškolského učiva – na vybraných pracovištích 1. LF UK. Za rok fungování tohoto pilotního projektu naše fakulta uspořádala 27 kurzů pro více než tři stovky středoškolských studentů a jejich učitelů z asi dvaceti gymnázií či středních škol z celé České republiky. Dosavadními rekordmany jsou studenti z Gymnázia Čelákovice, kteří absolvovali již pět workshopů.

„Velmi si vážíme zájmu o náš interaktivní program, který primárně vyhledávají pedagogové z gymnázií, aby naším prostřednictvím obohatili látku vyučovanou v chemii či biologii. Dozvěděli jsme se však, že v několika případech byli iniciátory návštěvy našich kurzů sami středoškoláci, což nás opravdu těší! Osobní setkání s nimi je obrovsky cenné a věřím, že někteří z nich se v brzké době stanou studenty naší fakulty,“ říká děkan Aleksi Šedo.

Velký díky patří studentům a zaměstnancům 1. LF UK, kteří se na přípravě a zajištění workshopů podílejí – zejména Anatomickému ústavu, Fyziologickému ústavu, Ústavu histologie a embryologie, Ústavu imunologie a mikrobiologie nebo Ústavu lékařské biochemie a laboratorní diagnostiky.

Podrobnější informace o dalších kurzech a termínech v letním semestru najdete na webu fakulty www.lfi.cuni.cz v sekci Učitelé SŠ. Těšíme se na setkání s vámi!

jat

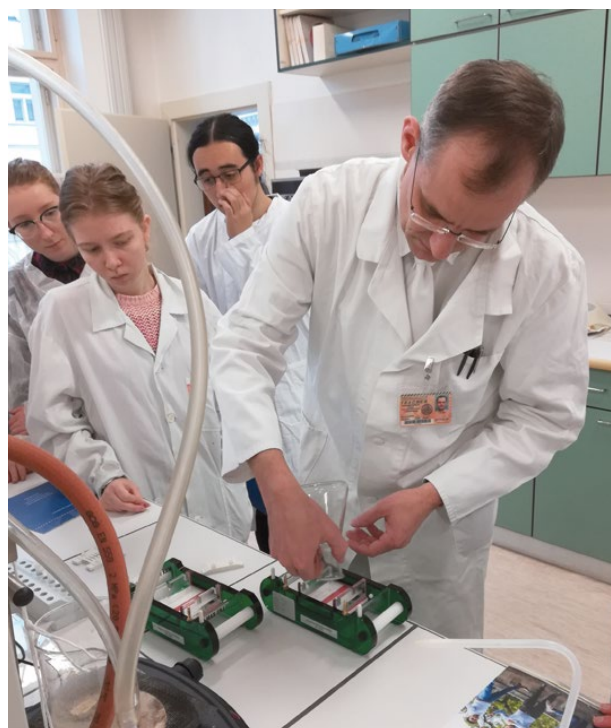

Foto: archiv 1. LF UK

Partnerem vzdělávacího programu pro střední školy je společnost Veolia.

Předání šeku pro nadaci Život 90 proběhlo na 131. reprezentačním plese mediků za účasti děkana naší fakulty Aleksiho Šeda (uprostřed) a zástupce studentů Michala Mihaloviče (vlevo). Za Život 90 převzal šek ředitel a zakladatel nadace Jan Lorman. Foto: Veronika Vachule Nehasilová

Studenti žili beneficí pro Život go!

Po loňském úspěšném benefičním projektu ve prospěch dětské paliativní péče se studentské spolky naší fakulty opět rozhodly iniciovat dobročinnou akci. Tentokrát studenti upozornili na problematiku seniorů, kteří jsou často a neprávem opomíjenou součástí naší populace. Proto letos vybírali peníze pro neziskovou organizaci Život 90, která již 28 let nabízí široké spektrum služeb seniorům a jejich blízkým s cílem zlepšovat kvalitu jejich života. Výtěžek z prodeje benefičního kalendáře a diáře, na kterém se svými fotografiemi podílel Viktor Sýkora, vedoucí Centra pro experimentální biomodely I. LF UK, činí úžasných 84 350 korun. Speciální díky přitom patří studentce všeobecného lékařství Tereze Gregorové, která zorganizovala benefiční prodej doma vyrobeného pečiva a přispěla k finální částce více než 13 000 korunami. „Velice si vážíme finančních prostředků, které studenti I. lé-

kařské fakulty UK při prodeji získali. Výtěžek využijeme pro potřeby tísňové linky, která zajišťuje svým uživatelům bezpečí a jistotu v každodenním životě, doma i venku. Stiskem tísňového tlačítka, které u sebe uživatel stále nosí, může v případě nouze kontaktovat nonstop dispečink. Pracovníci dispečinku následně koordinují výjezdy prostřednictvím vlastní výjezdové služby, blízkých osob a složek IZS. Život 90 poskytuje tuto službu více než 25 let, během nichž se podařilo zachránit životy tisíců seniorů a osob se zdravotním postižením. Rádi bychom poděkovali všem, kteří věnovali finanční prostředky na podporu této služby,“ uvedl ředitel a zakladatel Života 90 Jan Lorman při převzetí šeku.

Děkujeme všem, kteří přispěli na lepší život seniorů!

klu

Můj první den v pitevně

Po dvou týdnech pitev a popitevnímu pohovoru přišel čas napsat něco o tom nejzajímavějším období celého semestru. Ještě před dvěma roky, když jsem se rozhodl, že chci stát lékařem, měl jsem strach, že upadnu do mdlob až uvidím před sebou tělo, nikdy jsem ani nemyslel že ho budu preparovat. Tak...

Čtvrtek, 22. listopadu, den na který už nikdy nezapomenu. Po přednášce o tom co bychom měli ten den vypreparovat jsme vešli do pitevny. Před sebou jsme uviděli tělo starého muže a demonstrátory, kteří pak stali našimi nejlepšími kamarády. Nepamatuji přesně jak se to všechno začalo, pamatuji jenom, jak jsem našel místo mezi spolužáky a začal jsem preparovat kůži. Co jsem si cítil, když jsem to dělal, nevím, jestli je to normální, ale nic. Nenašel jsem ani jednu příčinu se toho bát. Během dvou týdnů jsme vypreparovali břišní svaly, zádové a svaly dolní a horní

končetiny, největší tepny, žíly a nervy. Jednou jsem přeříznul (fíknul říkají v pitevně) jednnu z největších žil na noze ale nebyl to velký problém.

Ve středu 5.prosince jsme zvládli popitevní pohovor, nebyl tak těžký, jak jsme si mysleli na začátku nejzajímavějších týdnů našeho prvního semestru. Závěrem bych mohl napsat že pitevní období změnilo můj život, ale nebylo by to pravdou. Já si myslím, že se dívat na mrtvé tělo je mnohem lehčeji než se dívat na muky živého člověka, se kterými se budu setkávat celý svůj život.

Alisher Berman, 1. ročník VL

Esej vznikl v rámci předmětu Čeština pro cizince, který absolvovali cizojazyční studenti programu Všeobecné lékařství, a nebyl redakčně upraven z důvodu zachování autenticity.

„Mladá krev“ ve Spolku mediků českých

Jak říká Seneca: „Každý nový začátek pochází z konce nějakého jiného začátku.“ Nový rok přinesl nový začátek a změny i do Spolku mediků českých (SMČ). Na základě voleb konaných 17. ledna byly zvoleny dvě nové členky představenstva. Mezi kandidáty zvítězily Dominika Tolimatová a Maria Vandžurová, a to díky aktivitě a novým nápadům, kterými SMČ přispěly. Jsme rádi, že je můžeme v představenstvu přivítat. Současně došlo ke změně na pozici předsedy a místopředsedy. Po roce a půl pod vedením Michala Mihaloviče, který letos ukončí svou medicou pouť a stane se doktorem, převezme roli předsedkyně

Andrea Kreissová, studentka 4. ročníku. Naši bývalou místopředsedkyni, MUDr. Jitku Knapčokovou, jež úspěšně odpro-movala na začátku ledna, vystřídá v pozici Filip Tkáč, student 4. ročníku a prezident ESO. Tímto bychom jim chtěli poděkovat za oddanost a dobře odvedenou práci pro SMČ, kterou v průběhu svého působení odvedli. Zároveň se těšíme na spolupráci s „mladou krví“, od níž si slibujeme, že přispěje novými nápady na aktivity spolku, kterých plánujeme na nový semestr nespočet.

Andrea Kreissová, předsedkyně SMČ

Internacionalizace pro studenty ergoterapie

Loni v prosinci proběhlo na Albertově setkání s cílem informovat studenty Bc. i NMgr. ergoterapie o možnostech zahraničních výjezdů v rámci programu Erasmus+ do Švédska, Belgie, Rakouska a Itálie a také o tom, jak získat prostředky na zahraniční aktivitu z projektu Specifického vysokoškolského výzkumu. Studentka Klára Šťastná prezentovala své zkušenosti ze studijního pobytu ve Stockholmu a Martina Mašková z praktické stáže v Německu. Studenti byli dále seznámeni s aktivitami evropské studentské organizace SPOT Europe, do které se mohou zapojit díky nově

vznikajícímu ergoterapeutickému spolku Mini SPOT na naší fakultě. Založení spolku je v procesu, o členství má zájem 23 studentů. Další možností internacionalizace je účast na mítinku The European Network of Occupational Therapy in Higher Education, který proběhne letos v Aténách a příští rok v Praze. Poslední dobou rovněž vzrostl zájem studentů o krátké intenzivní kurzy, které se konají např. v Belgii, Rakousku a Švýcarsku.

Zuzana Rodová, Klinika rehabilitačního lékařství

News in LFr MEDSOC

As the winter semester drew to a close and our scheduled timetables came to rest, the students of the English Parallel at First Faculty of Medicine became engaged in their individual activities, whether it be studiously passing exams, endeavouring

on hospital placements around the world, or travelling for leisure. The start of the summer semester saw a busy period for LFr MEDSOC – our student organisation. We welcomed our students back with a ski trip on the first weekend of the new semester, followed by a party with the Second and Third Faculties of Medicine on the second weekend. This event-packed semester, we have international consultants visiting to deliver accredited workshops, and an advanced life support course. While having interviewers visit our final year students as they monumentally finish their final few state exams, we also have debuting workshops for our first-year students to aid them with their first few exams in their medical journey. Several new projects have been established this semester, such as a volunteering programme for our multilingual students able to break the language barrier between foreign patients and our doctors; we are proudly comprised of students from 72 nations! The revival of our LFr Alumni network hopes to welcome some of our graduates at our Spring Ball next month!

Rhody David Asirvatham, President of LFr MEDSOC

Neformální beseda Jedničkářů s ministrem zdravotnictví

Ve studentském klubu Mrtvá Ryba v Benátské ulici se před koncem loňského roku sešli aktivní členové studentských spolků naší fakulty s ministrem zdravotnictví Adamem Vojtěchem. Při neformálním setkání měl každý možnost s panem ministrem pohovořit a sdělit mu, co spolkaře trápí. Adam Vojtěch se zajímal o zkušenosti studentů ze zahraničních stáží, jaké jsou důvody některých absolventů 1. LF UK odejít po ukončení studia pracovat do zahraničí, co by je více motivovalo začít

svou lékařskou kariéru v České republice a jakými způsoby si přivydělávají při náročném studiu. Setkání, kterého se zúčastnil také děkan Aleksi Šedo, proběhlo ve velmi přátelské a uvolněné atmosféře. Komunikace pana ministra se studenty 1. LF UK však tímto setkáním neskončila, neboť je požádal o písemné zpracování a zaslání některých diskutovaných témat.

Za studentské spolky František Trantina, ČASA

Stáže s IFMSA

IFMSA – The International Federation of Medical Students Associations – je jednou z největších mezinárodních organizací na světě s pobočkami ve 125 zemích. Zaměřena je na čtyři hlavní oblasti: Veřejné zdraví, Sexuální a reprodukční zdraví, Medické vzdělávání a Lidská práva a mír. K tomu organizujeme celosvětově více než 13 tisíc výzkumných nebo klinických stáží, díky nimž se snažíme, aby dnešní medicí, ale především budoucí lékaři, měli možnost vidět svět zdravotnictví v jiném světle. Aby si osvojili nové dovednosti a znalosti ve vztahu k vědě i k pacientům, mohli poznat nové postupy a metody, zdravotnická zařízení a péči v jiném prostředí, než v jakém se doposud učili a byli zvyklí. Všechny stáže trvají čtyři týdny, během kterých je studentům nabídnuto místo na některém z oddělení v místní nemocnici nebo ve zdejší výzkumném programu, spolu s ubytováním, sociálním programem a tutorem, jenž má na starost bezproblémový průběh celé stáže. Po absolvování výjezdu studenti dostanou oficiální certifikát, pokud splnili všechny podmínky daného pobytu a měli alespoň 80% docházku.

Pro více informací se podívejte na facebook.com/IFMSACZPraha1.LF, nebo pište na e-mail lp.1lf@ifmsa.cz.

Anna Stefanovičová, IFMSA

Nekonečně dlouhá pláž Costa Nova, Aveiro.
Foto: archiv J. Smoleje

Po stopách neuroplasticity, postury a nejlepšího portského

Je neděle 5. srpna, a právě jsme přiletěli do Portugalska, kde nás čeká třítydenní zahraniční stáž Asociace studentů fyzioterapie (ASF). Stáže, která probíhala ve spolupráci s organizací Grupo de Interesse – Movimento Jovem Na Fisioterapia v rámci European Summer Physiotherapy Exchange Programme, se zúčastnilo 9 studentů – 3 z Portugalska a 6 z České republiky, a to ze všech pražských lékařských fakult a z FTVS UK. Podat přihlášku mohl každý člen ASF a zkusit tak štěstí ve výběrovém řízení.

Naší první zastávkou byl Lisabon, kde jsme chodili týden a půl do soukromé kliniky Neurocog, která se, jak napovídá název, zaměřuje především na neurologické pacienty. Poté jsme se sešli s portugalským organizátorem stáže v Coimbre, abychom nasáli i trochu té akademické atmosféry. Coimbra je totiž univerzitní město a její Universidade De Coimbra je dokonce starší než naše Univerzita Karlova. Založena byla v roce 1290 a je rovněž světovou památkou UNESCO. Následně jsme se přemístili do Porta, kde jsme zavítali do soukromé kliniky Health & Training Saúde Global, věnující se převážně sportovcům, zejména fotbalistům z domácí i zahraniční ligy.

Používáme širší paletu metod na neurofyziologickém podkladě

Soukromé pracoviště Neurocog v Lisabonu bylo pozoruhodné komplexním a interprofesním přístupem k pacientům. Pod jednou střechou tam totiž pracoval psycholog, logoped a fyzioterapeut – nemocný tudíž dostával maximální možnou šanci se rehabilitovat. Trochu nás však překvapila absence ergoterapeuta, jehož práce je u neurologických pacientů esenciální. Jeho roli zde do jisté míry sekundoval fyzioterapeut. Během našeho pobytu na klinice jsme měli možnost vidět pacienty s CMP, poraněním míchy a s následky nádorových onemocnění.

Zajímavé bylo sledovat odlišný přístup v terapii, nežli je tomu u nás, a následně si vyměnit názory a zkusit vést terapii způsobem, na který jsme zvyklí v ČR. Jedním z mála shodných pilířů byl Bobath koncept a TheraSuit, jež z výběru metod na neurofyzilogickém podkladě praktikovali také. U nás totiž používáme širší paletu metod, které můžeme v rámci fyzioterapie s neurologickým pacientem kombinovat. Zdejší terapeuti neznali Vojtovu metodu, metodu propriocceptivní neuromuskulární facilitace sice znali, avšak nepraktikovali.

Zajímavé bylo sledovat odlišný přístup v terapii, nežli je tomu u nás, a následně ji zkusit vést způsobem, na který jsme zvyklí v České Republice.

Víte, co je Global Posture Re-education?

Naopak v Portu nás čekali naprosto odlišní pacienti. Soukromá klinika Health & Training Saudé Global se zaměřovala na sportovní fyzioterapii. I zde byl velice sympatický přístup ke klientům a zároveň mírně odlišný od toho našeho. Dohromady tam pracovali 4 fyzioterapeuti a každý z nich se specializoval na jiný přístup – manuální a fasciální, mobilizaci a manipulaci, posturální terapii, posilování a trénink. Hodinu pak každý samostatně pracoval s pacientem a následně ho převzal další kolega podle rozvrhu. Na konci týdne se pak všichni terapeuti společně s vedoucím lékařem a zároveň majitelem kliniky sešli a diskutovali o jednotlivých klientech a nastavení terapie na míru. Přínosné bylo vidět opět jiné terapeutické metody, a to především ty manuální a posturální. Novinkou pro nás byla metoda Global Posture Re-education (GPR), vytvořená francouzským fyzioterapeutem Philippem Souchardem. GPR pracuje s myšlenkou svalových řetězců, které se mohou zkracovat vlivem konstitučních, behaviorálních a psychologických faktorů. Cílem je protažení zkrácených struktur v předem daných polohách, a tím následná zvýšená kontrakce oslabených, antagonistických svalů. GPR zkoumá příčinu obtíží právě skrze svalové řetězce, které na sebe vzájemně působí a odpovídají za funkční posturální změny.

Každé město nabízí něco překvapivého

V našem oboru, i mimo něj, je potřeba se neustále vzdělávat, objevovat, kriticky přemýšlet a nedržet se přesvědčení, že můj názor je ten jediný správný, jinak se člověk nic nového nenaučí. Všechno se ale samozřejmě netočí jen kolem studia. V Portugalsku nás také čekalo mnoho zážitků, nová přátelství, poznávání kultury a pohlázení našich chuťových pohárků. Ať už se jednalo

o Lisabon, Coimbru, Aveiro či Porto, každé město, které jsme navštívili, nám nabídlo něco překvapivého a jedinečného. Spojit krásu této země se vzděláváním a poznáváním nového se mi jeví jako úžasná zkušenost, kterou bych doporučil každému. A to nejlepší portské bylo už jen pomyslnou sladkou tečkou na závěr.

Július Smolej, 3. ročník Fyzioterapie

Vánoční kouzelná atmosféra ve Vídni. Foto: Shutterstock

Týden s komunitní ergoterapií ve Vídni

Na University of Applied Sciences (FH Campus) ve Vídni se od 19. do 23. listopadu 2018 konal již pátý ročník International Week pro studenty ergoterapie a nám bylo ctí a potěšením být jeho součástí. Kurzu Community Focus in Occupational Therapy Practice, který byl zaměřen na komunitní rehabilitaci, se kromě nás, šesti studentek 3. ročníku Ergoterapie na 1. LF UK, zúčastnilo asi 60 studentů místní univerzity z 1. a 2. ročníku, dvě studentky ze Švýcarska a jedna z Nizozemí. Lektori pocházeli z různých koutů světa – Rakouska, Švýcarska, Německa, Španělska, Japonska, Belgie, Švédska a ČR.

První den proběhl v seznamovacím duchu. Byli jsme rozděleni do skupin po přibližně osmi a představovali se pomocí předem připravených prezentací o našich komunitách. Během týdne jsme ve stejných týmech spolupracovali každý den. V úterý ráno nás čekala úvodní přednáška na téma Community based Practice and Occupational Therapy, po níž jsme dostali zadání skupinové práce, jejíž závěry měly být prezentovány na konci kurzu. Každá

skupina zhlédla přidělené video s případovou studií a poté měla diskutovat o různých otázkách, které se týkaly komunit, participace, inkluze, udržitelnosti (sustainability) a sebeobhajování (self-advocacy) osob s disabilitou. Také jsme se měli zamyslet nad otázkami, které nás při sledování napadaly, a porovnat rozdílné postoje, možnosti a práva osob s disabilitou v našich zemích. Jeden tým se zabýval rodiči s dětskou mozkovou obrnou, kteří

samostatně vychovávali své zdravé děti. Jiný případ byl o životě muže s paranoidní schizofrenií a další o ženě trpící Alzheimerovou chorobou a její rodině...

V průběhu týdne jsme absolvovali dva bloky přednášek, které vedli zahraniční lektori. Vyslechli jsme např. prezentaci *Strategies to empower clients and their family for social inclusion and participation*, kterou vedla ergoterapeutka z Japonska Kayoko Takahashi, nebo *Occupational therapy intervention in client's personal environment and context (Home visits) as means to participate in the community*, kterou přednesl španělský ergoterapeut Miguel Brea Rivero.

Prezentace univerzit

Středeční odpoledne byly na programu prezentace univerzit, které vedli lektori z různých zemí, tu naši nevyjímaje. Lektori ochotně odpovídali na dotazy nejen ohledně možností studia a kurzů na jejich domovských školách. Celá akce probíhala ve velmi přátelské atmosféře a byla příležitostí pro to, vytvořit si kontakty v zahraničí.

Poslední den proběhly obávané prezentace skupinových prací a jejich následné hodnocení. Ukázalo se, že nebylo vůbec třeba se bát!

Na Sacher a Glühwein!

Jelikož je Vídeň velice krásná, neváhaly jsme a volné chvíle využily k poznávání města. Již na konci listopadu zde panovala vánoční atmosféra, nenechaly jsme si proto ujet vánoční trhy, kde jsme nakoupily nějaké dárky a ochutnaly Glühwein. Chodily jsme v chumelenici po památkách i kavárnách, kde jsme si nezapomněly dát Sacher. Na závěr pro nás rakouské studentky uspořádaly příjemné posezení v místní restauraci, po kterém se nám ani nechtělo odjíždět.

Poslední den proběhly obávané prezentace skupinových prací a jejich následné hodnocení. Ukázalo se, že nebylo vůbec třeba se bát! Poté jsme se spolu všichni rozloučili a každý z nás obdržel certifikát. Celý týden byl velmi zajímavý a představuje pro nás velkou zkušenost. Kurz doporučujeme nejen proto, že předvánoční Vídeň je vážně kouzelná!

Magdaléna Vodová, Lucie Zimolová, Zuzana Třípková, Kamila Česáková, Jana Bulavchuková, Daniela Čmielová, 3. ročník Ergoterapie

Bc. Zuzana Rodová M.Sc., lektorka, Klinika rehabilitačního lékařství

Před FH Campus Wien.
Foto: archiv autorek

Prezentace 1. LF UK a Ergoterapie v ČR.
Foto: archiv autorek

Prof. MUDr. Jan Plzák, Ph.D., přednosta Kliniky otorinolaryngologie a chirurgie hlavy a krku, při jednom z FESS výkonů.
Foto: archiv MEDEVAC

Naši lékaři pomáhali v Senegalu

Od 21. listopadu do 3. prosince loňského roku se lékaři Kliniky otorinolaryngologie a chirurgie hlavy a krku 1. LF UK a FN v Motole zúčastnili pracovní cesty v rámci zdravotně humanitárního programu MEDEVAC. Do Regionální nemocnice v Thies v Senegalu odjeli operovat a školit již potřetí.

Už v roce 2017 zde čeští lékaři provedli první operace FESS, tedy „functional endoscopic sinus surgery“. Endoskopické operace nosu a vedlejších dutin nosních pro chronická zánětlivá onemocnění se do té doby v Senegalu (včetně celé západní Afriky) prováděly v omezené míře jen v Dakaru. Vzhledem k vysoké incidenci a vzrůstající tendenci těchto onemocnění nebyli dosud pacienti mimo Dakar adekvátně ošetřováni.

Sály jely naplno

Pro operace byly zajištěny tři centrální operační sály ze čtyř, kterými nemocnice disponuje, po celou dobu 7 pracovních dní – jeden sál pro výkony FESS (zajišťoval prof. Jan Plzák), jeden pro operace ušní (MUDr. Zdeněk Čada) a jeden pro krční (prof. Jan Klozar). Pod jejich vedením některé výkony prováděli místní lékaři, rezidenti ve specializačním ORL výcviku z Konga, Guiney a Rovníkové Guiney a také lékaři, kteří se přijeli na operační zákroky podívat z pracovišť v Dakaru. Velkým přínosem byla účast

sálové sestry Hany Soprové, která školila nelékařský zdravotnický personál ohledně nových operačních postupů a péče o techniku.

Operace a výuka

Celkem bylo během mise operováno 55 pacientů, tedy o dvacet více než v roce 2017. FESS operace podstoupilo 19 pacientů ve věku 19–64 let. Častým nálezem byla jednostranná maxilární sinusitida – pansinusitida. Lékaři řešili i velmi rozsáhlé, převážně mykotické sinusitidy s destrukcí kostěného ohraničení očné a zasahováním do přední jámy lební. Operovali také značně pokročilé nosní polypózy, většinou již s tlakovými deformitami na ohraničujícím skeletu dutiny nosní a vedlejších nosních dutin. Ušní operace byly provedeny u 18 pacientů (7–64 let). Nejčastějším nálezem byla prostá chronická mezotympanální otitida v terénu dysfunkce Eustachovy trubice. Kromě myringoplastik byly provedeny primární i revizní sanačně-rekonstrukční operace a stapedotomie pro otosklerózu. Krční operace podstoupilo 18 pacientů (12–64 let). Šlo převážně o chirurgii měkkého krku – tyroidektomie, resekce rozsáhlého lymfangiomu krku, parciální zevní maxilektomie pro extenzivní odontogenní cysty s deformitami obličejového skeletu či maxilektomie pro rozsáhlou fibrózní dysplazii.

klu

SIM centrum hostilo atestační zkoušku z urgentní medicíny

Loni v listopadu se na naší fakultě konaly atestace v oboru urgentní medicína. Jde o jeden z nejmladších základních oborů, který však má své nezastupitelné místo v systému poskytování zdravotní péče. Mnoho let urgentní medicína bojovala s nedostatkem kvalifikovaných odborníků, kteří byli nahrazováni lékaři s různou kvalifikací, bez jakékoli specifické přípravy pro náročnou multidisciplinární službu.

Od roku 2000 mohli zkušení lékaři poprvé získat atestaci v tehdy nástavbovém oboru urgentní medicína, který se stal samostatným oborem až díky vyhlášce č. 286/2013 Sb.

Atestace se u nás uskutečnily podle nového vzdělávacího programu z roku 2015, který stanovuje i složení praktické zkoušky, jež spočívá v ověření znalostí a dovedností u výkonů zachraňujících život a řešení klinického scénáře.

Simulované scénáře na pomoc

Ověření praktických dovedností při zvládání výkonů, které zachraňují život, je na reálných pacientech nemožné. Proto je třeba provádět tuto část zkoušky na výukových modelech. Simulované scénáře se mohou realitě blížit, ale reakce „pacienta“ na terapeutické postupy je omezená, proto je nutné, aby se lékař s předloženou fikcí ztotožnil a z naměřených hodnot si ve své fantazii dokreslil, jak by vypadal skutečný klinický stav nemocného a podle toho reagoval. Pokud by se lékař setkal se simulovanou situací při zkoušce poprvé, bylo by to pro něj velmi stresující a atestace by byla neobjektivní. Z naší zkušenosti vyplynulo, že podmínkou objektivní praktické zkoušky je absolvování alespoň 4–6 samostatně řešených simulovaných úkolů v období před atestací.

7 až 12 minut? Skvělý čas!

Ze vzdělávacího programu bylo zřejmé, že všichni zkoušení měli z předatestačních kurzů se simulovanými situacemi zkušenost, bylo proto možné oslovit Centrum lékařských simulací Fyziologického ústavu 1. LF UK s žádostí o spolupráci při přípravě praktické části atestační zkoušky. Potěšil nás velmi vstřícný a nadšený přístup MUDr. Mikuláše Mlčka, Ph.D., i dalších kolegů a společně jsme začali připravovat scénář. Praktická zkouška probíhala na patientském simulátoru SimMan 3G.

Všech 6 přihlášených atestantů řešilo stejný scénář. Předem bylo připraveno bodové hodnocení jednotlivých kroků a bodový limit pro splnění praktické zkoušky, po jejímž ukončení nebyly kladeny žádné doplňující otázky.

Praktickou část úspěšně absolvovali všichni zkoušení. Čas potřebný ke splnění úkolu se pohyboval v rozmezí 7 až 12 minut, což je nutno hodnotit jako velmi dobrý výsledek. Následující teoretická část probíhala běžným způsobem.

Ohlasy zkoušených i zkoušejících jsou pozitivní

Protože šlo o první zkušenost examinátorů i atestantů, trochu jsme se obávali reakcí aktérů na tuto formu zkoušení. Hodnocení však bylo pozitivní z obou stran.

Simulovaná situace nám umožnila ověřit nejen teoretické znalosti a praktické dovednosti atestujících lékařů, ale i jejich způsob myšlení a rozhodování v kritické situaci včetně lidského přístupu k pomyslnému pacientovi.

*MUDr. Milana Pokorná, Ph.D.,
garant oboru urgentní medicína na 1. LF UK*

Foto: archiv 1. LF UK

Nejen o budoucnosti našich absolventů

Dohromady 277 nyní už bývalých studentů všeobecného lékařství naší fakulty v uplynulém roce vyplnilo anonymní anketu týkající se nejen jejich budoucích profesních kroků (ne všichni ovšem odpověděli na všechny otázky). Přinášíme vám výběr toho, co jsme se o absolventech Jedničkářích dozvěděli.

Foto: archiv 1. LF UK

- Tři čtvrtiny respondentů tvořily ženy, 25 % muži.
- Téměř 40 % pocházelo z Čech, více než čtvrtina z Prahy, zhruba 13 % z Moravy a Slezska a takřka pětina ze Slovenska.
- Bezmála 90 % dotazovaných dosáhlo středoškolského vzdělání na státním čtyř- či víceletém gymnáziu, přičemž dvě třetiny maturovaly s vyznamenáním, a to alespoň z jednoho profilového předmětu.
- Necelých 40 % absolventů bylo přijato i na jiné lékařské fakulty, přesto si vybrali Jedničku, naopak 43 % se dostalo pouze na 1. LF UK. Na základě standardně vykonaného přijímacího řízení bylo přijato 69 %.

- Po ukončení studia mělo 44 % dotazovaných v plánu pracovat v Praze, 40 % v ostatních částech ČR, necelá 4 % na Slovensku, 5 % v Německu, 3 % ve Velké Británii a zbytek v jiných evropských zemích či v USA nebo Kanadě. Takřka 90 % absolventů směřovalo do klinické praxe, 6 % se chtělo věnovat klinice i doktorskému studiu současně, mimo zdravotnictví mířilo 1,5 % respondentů.
- Motivací pro volbu budoucího zaměstnání byly převážně zájem o obor (68 %), osobní důvody (rodina, místo bydliště atp.) uvedlo 26 %, prestiž 16 % a finanční ohodnocení necelých 8 % absolventů.
- Svůj budoucí obor si téměř 54 % vybralo již dlouho před ukončením studia, v posledním ročníku se rozhodovalo 38 % absolventů, 3 % vybírala cíleně podle pracovního místa a 5 % zatím nemělo jasno. Třetina dotazovaných měla už delší dobu dopředu dohodnuto pracovní místo na konkrétním pracovišti.
- Zhruba 60 % absolventů neabsolvovalo žádnou zahraniční stáž, asi pětina navštívila alespoň jednu zemi a další pětina byla na dvou či více stážích.
- Ve volném čase během studia docházela skoro polovina respondentů na některé klinické pracoviště, 14 % pracovalo v Anatomickém ústavu jako lektor nebo demonstrátor a 12 % navštěvovalo jiný teoretický ústav.
- Studium na 1. LF UK ukončilo v řádném termínu 69 % dotazovaných, 21 % pak studovalo déle kvůli opakování předmětu, 6 % kvůli zahraniční stáži a 4 % z jiných důvodů.
- Po ukončení studia se absolventi hodlali nejčastěji věnovat obecně interně (takřka 14 %), interně speciál (kardiologie, gastroenterologie atp.; 13 %), pediatrii (12 %), chirurgii, ortopedii či traumatologii (10 %), všeobecnému praktickému lékařství (9 %) nebo gynekologii a porodnictví (8 %). Více informací o oborech, které si absolventi zvolili, se dočtete na straně 15.

jat

Nepropásněte Zlatou promoci „1969“!

Také letos se 1. lékařská fakulta UK připojí ke Dni celoživotního vzdělávání & Festivalu absolventů, které 13. dubna 2019 pořádá Univerzita Karlova. I tentokrát se budou moci absolventi z roku 1969 zúčastnit od 12.30 Zlaté promoce, tedy slavnostního obřadu k výročí padesáti let od absolutoria, který se uskuteční ve Velké aule Karolina. Ke svým absolventům se Jednička hlásí s hrdostí a velmi si váží příležitosti uspořádat pro ně tuto neopakovatelnou akci. Pokud jste absolventem z roku 1969 nebo máte rodinné příslušníky,

přátele či známé, kteří před padesáti lety promovali, neváhejte je informovat o možnosti zúčastnit se Zlaté promoce, potkat se svými spolužáky a vychutnat si společně slavnostní chvíli. Zájemci se mohou registrovat na e-mail anna.jarmarova@lfk.cuni.cz. Zbývá však už jen několik posledních dní s možností registrace! Přihlášeným absolventům zašleme podrobnější informace o programu a průběhu celé akce. Těšíme se na setkání s vámi!

red

Docent Martin Vokurka

přednosta Ústavu patologické fyziologie

Setkání s dospělostí, iniciaci odpovědnosti za sebe a zvolna i za druhé a v době ne zcela svobodné i závan svobody, kterou představuje poznávání. Řada učitelů, kteří tento pocit dokázali vzbudit. Každý rok přinášející nové poznatky, což stále trvá. Stejně vyplašení spolužáci, kteří se proměnili ve skvělé odborníky a mnozí z nich v celoživotní přátele. Učitelé, kteří se proměnili v kolegy a mnohdy rovněž v přátele. Místo spousty takových proměn, kterými se fakulta neustále vyvíjí a obohacuje. Zcela určitě sem patří i kolegalita, cosi tajemného, co se nedá nařídit, ani snadno popsat, ale je to něco, co nás propustuje a my se tomu rádi podvolujeme. Já jsem se již zvolna ocitl na druhé straně tohoto pohybu a cítím odpovědnost za to, abych ji rozvíjel. A také prostor života, fyzický i ten vnitřní, duševní. Od poslucháren, albertovských schodů, zákoutí a chodeb, po laboroky a kliniky. S každým místem se pojí naděje, touhy, zamilovanost, někdy úzkost a bolest. Zvláštní radost, že je člověk součástí něčeho, co ho přesahuje, co tu bylo a bude po něm. Na čem se může podílet, ale co s ním

nestojí ani nepadá. Proto je výzvou, aby k tomu přispěl, aby se neztratil. Ctižádostivost krocená pokorou a možná naopak. Možnost nacházet smysl, i když člověka pohlcují různé, ne vždy kreativní povinnosti. K tomu smyslu patří bezpochyby studenti – ty tisíce budoucností, kterých se lze aspoň letmo dotknout a třeba je i lehce postrčit určitým směrem. To je společně s neustálým poznáváním máměv podmanivé a tvoří to až jakési faustovské očarování.

Může to znít nadneseně, ale ona to je pro mnohé z nás opravdu náplň (nejen) profesního života vymykající se všem chladným evaluacím. Tak proč si to občas neuvědomit či nepřiznat i uprostřed všedních dnů a banálních starostí. A přát všem, zejména studentům, aby si toto z Jedničky odnesli a aby jim to pomohlo si najít ty své „Jedničky“ a v nich hluboké životní uplatnění.

JEDNIČKA MĚSÍCE

Zeptali jsme se vašich kolegů, které osobnosti nebo jakému počínu by v uplynulých třech měsících dali jedničku a proč.

Prof. Michal Miovský,
přednosta Kliniky
adiktologie

Na lednové vědecké radě UK (31. 1. 2019) jsem seděl a poslouchal spectabilis profesora Šeda,

jenž měl laudacium ke třem osobnostem naší fakulty, které obdržely medaili rektora UK profesora Zimy. Musím říci, že jsem cítil hrdost a trochu též pýchu, když páni profesori Betka, Pařízek nebo Doležal přebírali ocenění. Fakt jsem si přitom uvědomil, jak je pro mě důležité pracovat v prostředí a s lidmi, kteří dosáhli a dosahují takových výsledků. Když měl pak Honza Betka svoji šarmantní, a přitom skromnou řeč, říkal jsem si, že právě lidé, jako je on, by měli být viditelnější pro širší veřejnost, protože zosobňují hodnoty, bez kterých náš svět – tak jak jej známe –, přestane dávat smysl a logiku.

Lucie Hoznauerová,
5. ročník VL

Společně s kolegy z anglické paralelky jsme na konci roku založili projekt allsono s cílem nabídnout

bezplatné kurzy – základy používání ultrazvuku pro mediky. Bez podpory MUDr. Jiřího Beneše, Ph.D., a celého týmu z Radiodiagnostické kliniky i. LF UK a VFN bychom ale rozhodně nebyli tam, kde jsme teď. Proto bych ráda udělila jedničku právě tomuto pracovišti, nejen za možnost uchýlit se do místnosti vybavené ultrazvukem. Oceňujeme vstřícné přijetí, konzultace i proaktivní přístup při tvorbě nového volitelného předmětu. Za celý tým můžu říct, že si nesmírně vážíme toho, že se nám lékaři věnují nad rámec svých povinností, sestry přecházejí občasný průlet skupinky nadšených studentů úsměvem a celá atmosféra okolo projektu je nesmírně pozitivní. Děkujeme!

Petra Slivinská,
4. ročník ZL

Jedničkou by som ocenila nápad môjho známeho Tomáša Tejbusa, šéfkuchára, ktorý sa rozhodol presunúť čaro

kuchyne šhviezdičkových hotelov medzi obyčajných ľudí a zároveň poukázat na skutočnosť, že fast food môže byť aj zdravý. Spočiatku začínal s ponukou čerstvých gazdovských výrobkov podávaných z foodtracku s názvom Folks až sa dopracoval ku kamenej reštaurácii v centre Košíc. Podáva tam špeciality uvarené z lokálnych surovín a polievky z čerstvej zeleniny. Produkty sú vyrábané priamo pred očami zákazníka. Zákazník vidí spôsob uskladnenia surovín, ich kvalitu a môže zblízka sledovať prípravu svojho jedla. Nadšenie a láska s akou Tomáš pracuje je výnimočná, čo potvrdzujú spokojní zákazníci.
jať, haď, mš

Do života mám přípravu dobrou, říká pozemní hokejistka

Má ráda sních, prázdniny nebo gin s tonikem. A od 5 let také pozemní hokej, u kterého by chtěla zůstat i po skončení studií. Aktuálně hraje za SK Slavia Praha střídavě na pozici obránce a záložníka. Občas se jí podaří dát ze zálohy gól – a to je pak radost! Lucie Ledvinová, studentka 3. ročníku všeobecného lékařství.

Jak jste se dostala k pozemnímu hokeji?

Můj bratr ho dříve hrál a já ho doma často oloupila o hokejku. Před hokejem jsem dělala balet a rodiče mě v tu dobu nechali, abych se sama rozhodla. Hokej to jednoznačně vyhrál a zůstala jsem u něj doteď. Jsme jeden z mála sportů, kde holky hrají v sukničkách, ale to láká spíše diváky :) Mě baví, že jde o kolektivní sport, parádně si při něm zaběhám a mám se stále v čem zdokonalovat.

Máte obecně radši týmové sporty?

Ano, být v kolektivu je skvělé, občas ale i trochu náročné, zvláště v holčičích týmech. Díky hokeji mám spoustu přátel, a protože jsme malý sport, panuje u nás rodinná atmosféra. Všichni napříč kluby se dobře známe, což taky dělá pozemní hokej krásným.

Které sportovní úspěchy řadíte mezi ty největší?

Od 14 let jsem hrála v juniorských reprezentacích, kde jsme sklízely

mnohé úspěchy na mistrovstvích Evropy – většinou jsme se umístily od 6. do 4. místa. Byla jsem i součástí ženské reprezentace, ale na to mi teď čas už nezbývá. Se svým klubem jsem získala 5krát v řadě titul mistra České republiky v extralize a daří se nám i v evropských soutěžích.

Co vás přivedlo na 1. LF UK?

K medicíně mě neúmyslně přilákala moje maminka. Už jako 4letá jsem za ní chodila do práce a prostředí nemocnice mi odmala přirostlo k srdci. Nikdy jsem nepřemýšlela, že bych dělala jiné povolání. Naši fakultu jsem si vybrala proto, že jsem Pražanda, a taky díky ohlasům kamarádů.

Pomáhá vám sport zvládat stres?

Můžu říct, že ano. Stejně jako v týmu si každý musí vydobýt své místo, i ve škole musím bojovat a snažit se o úspěšné dokončení. Stresové situace a rychlé rozhodování jsou na denním pořádku každého zápasu, takže do života mám přípravu dobrou.

Jakému medicínskému oboru byste se chtěla věnovat?

Zatím mě láká pediatrie a ARO, ale to se ještě může změnit. *jat*

PLTJ slavila první narozeniny

První lékařská tělovýchovná jednota (PLTJ), která vznikla při Ústavu tělesné výchovy (ÚTV), má za sebou první rok činnosti. Pod její hlavičkou zatím funguje pět oddílů – florbal, lezení, beach volejbal, tenis a golf. Další oddíly (plavání, volejbal) se budou přidávat letos. V prvním roce jsme měli 139 studentských členů a nyní se

jejich počet navýšil už na 251. V prosinci 2018 proběhla první Valná hromada, kde odstoupili zakládající členové vedení a bylo zvoleno vedení nové.

V prvním roce činnosti jsme za pomoci příspěvků od České asociace univerzitního sportu uspořádali beachvolejbalové a tenisové soustředění v Českém Krumlo-

vě, teambuildingový víkend ve Zbraslavicích a vybavili materiálem lezecký oddíl. Další akce chystáme na tento rok. Těšíme se na všechny studenty medicíny, kteří hledají něco víc než jen povinné hodiny tělesné výchovy. Váš kolektiv ÚTV!

Honza Fišer, ÚTV

PĚTINA ČECHŮ SE POTÝKÁ SE
SYNDROMEM VYHOŘENÍ
– TV Terapie, 11. 12. 2018

ČESKÉ ŠKOLSTVÍ 2019
– Česká televize, ČT24,
Události, komentáře, 4. 1. 2019

STŘEDOŠKOLÁCI SI ZKOUŠEJÍ,
CO JE ČEKÁ NA MEDICÍNĚ
– Česká televize, Události,
11. 1. 2019

PROTOTYP VYLEPŠENÉ KAMERY
SCHOPNÉ SNÍMAT RADIOAKTIVNÍ ZÁŘENÍ
– Česká televize, ČT24, Věda, 27. 1. 2019

SYNDROM VYHOŘENÍ
V ČESKÉ POPULACI
– Český rozhlas Radiožurnál,
11. 12. 2018

HOST: LÉKAŘKA JARMILA
HEISSIGEROVÁ
– Český rozhlas Dvojka, 6. 2. 2019

SISYFOFSKÝ BOJ SE ŠARLATÁNY
– Téma, 7. 12. 2018

NĚKDO HRAJE VIDEOHRY,
NĚKDO DĚLÁ VĚDU. OBOJÍ JE
PROSTĚ ZÁBAVA!
– Medical Tribune, 17. 12. 2018

I NÁDOR MÁ SVŮJ EKOSYSTÉM
– Vesmír, 7. 1. 2019

VLÁDA ŘEŠÍ NEDOSTATEK DOKTORŮ.
LÉKAŘSKÉ FAKULTY PROTO UŽ
LETOS ZVÝŠÍ POČET PŘIJATÝCH
STUDENTŮ O 15 PROCENT
– MF Dnes, 14. 2. 2019

PNEUMOLOGOVÉ VYŠETŘILI PLÍCE
1480 LIDEM
– Firststyle.cz, 16. 12. 2018

1. LF UK POŘÁDÁ 5. LEDNA 2019 DEN
OTEVŘENÝCH DVEŘÍ
– Zdravotnický deník, 23. 12. 2018

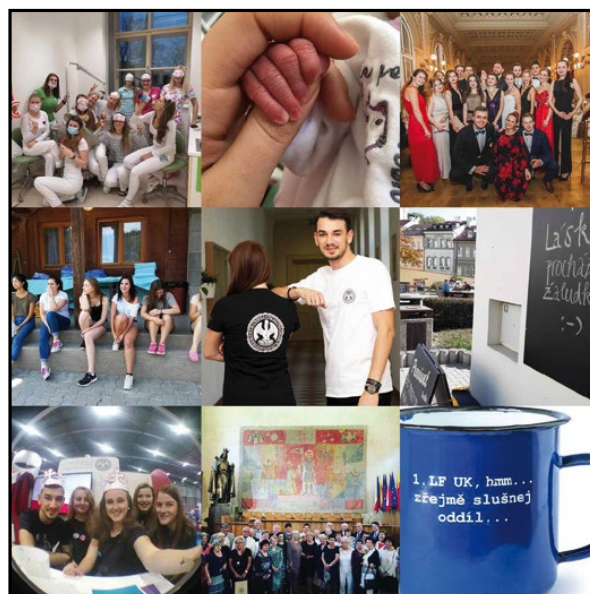
MŮŽU PO CÍSAŘI RODIT PŘIROZENĚ? ANO!
CO BY VŠAK MĚL ZOHLEDNIT LÉKAŘ?
– Maminka.cz, 4. 1. 2019

1. LF UK PODPORUJE BEZPEČÍ SENIORŮ
– Pražský patriot, 25. 1. 2019

JEDNIČKA V SÍTÍCH

f Příspěvek týkající se navýšení počtu přijímaných uchazečů na prospěch u oboru Všeobecného lékařství, který na našem Facebooku oslovil nejvíce lidí, byl součástí prekampaně ke Dni otevřených dveří. Zasloužil si 133 reakcí a oslovil 11 374 lidí, přes dva tisíce pak navštívily proklikem naše webové stránky.

📷 V roce 2018 jsme na Instagramu získali celkem 4871 likes u 79 příspěvků. Podívejte se na 9 nejlepších! A jak vypadá náš účet nyní? Od dubna 2017 jsme dosáhli na více než 1770 sledujících (z toho bylo 73 % žen a 27 % mužů) a dohromady přidali okolo 140 příspěvků, jejichž dosahy šplhají k hodnotě 1500 oslovených. Za poslední 3 měsíce vás nejvíce zaujal příspěvek z letošního plesu mediků, který jste si zobrazili 3670x a dali jste mu téměř 200 likes.

155. výročí SMČ – od počátku po současnost

Na počátku druhé poloviny 19. století fungovalo na našem území jen velmi málo studentských spolků. Jedním z nich byl Akademický řečnický a čtenářský spolek, ve kterém však ze začátku šedesátých let vznikaly spory o nadvládu a organizaci. Proto se z něj v tomto období oddělilo několik mediků, kteří se shromažďovali okolo Františka Novotného a již koncem roku 1863 založili Klub mediků českých.

Právě František Novotný, žák známého profesora Jana E. Purkyně, je dnes považován za zakladatele prvního medického klubu. V této době se jeho členové scházeli v hostinci „U Fáfů“, a to v počtu okolo 50 lidí. V roce 1868 se Klub mediků českých přetvořil na veřejný Spolek českých mediků v Praze.

Jelikož vzdělávání v té době probíhalo v německém jazyce, bylo hlavním programem spolku šíření vědy v českém jazyce a zavedení české terminologie. V této jeho aktivitě spolek podporovali právě profesor Purkyně nebo profesor Treitz. Pro spolek byla charakteristická příkladná kolegialita. V klubovém usnesení se dokonce zakázalo oslovení „pane“ a bylo nahrazeno univerzálním „kolego“. Dnešní Spolek mediků českých (SMČ) na tuto tradici v odlehčené míře navazuje zákazem vykání.

Do spolku v té době mohl vstoupit jakýkoliv student medicíny slovanské národnosti. Mezi hlavní aktivity se řadilo pořádání přednášek v českém jazyce nebo vydávání časopisu českých mediků. Již od počátku svého fungování se spolek snažil o založení knihovny, což se zanedlouho podařilo.

Odkaz uchovávaný dodneška

Velkého významu se spolek dočkal v meziválečném období, kdy se kromě standardní činnosti ve společenském životě studentů věnoval také vyhledávání a zajišťování ubytování nebo financí

pro studenty lékařských fakult. Pomáhal také absolventům lékařského studia v následném pracovním uplatnění.

Po pádu totalitního režimu byly medicke spolky obnoveny samostatně na jednotlivých lékařských fakultách. SMČ byl v roce 1999 zaregistrován na ministerstvu vnitra jako nezisková organizace. Ta má svoji vnitřní strukturu a pevné stanovy, které mají hájit zájmy studentů lékařských fakult, a to zejména r. LF UK.

V současné době se členové Spolku zapojují do aktivit společenských nebo dobročinných. Podílejí se na pořádání fakultního plesu, jarního pikniku a celé řady dalších akcí. Dlouhá je tradice mikulášské nadílky dětem hospitalizovaným v pražských nemocnicích a dětských domovech. V poslední době se spolek věnuje také prodeji charitativních kalendářů. Významná je i spolupráce se zahraničními studenty. Současní členové SMČ sídlí ve Faustově domě na Karlově náměstí. V budově, jenž je studenty vnímána jako místo, kde je možno v poklidu strávit čas mezi cvičeními a přednáškami, setkat se s přáteli nebo poznat nové lidi. Právě zde nyní členové spolku navazují na stopadesátiletou tradici, a právě zde uchovávají odkaz skupiny mediků, která se před 155 lety začala scházet v hostinci „U Fáfů“.

Tomáš Josefus, SMČ

VÝZNAMNÁ OCENĚNÍ

Cena Hlávkovy nadace pro H. Kolářovou

MUDr. Hana Kolářová, Ph.D., z Kliniky dětského a dorostového lékařství I. LF UK a VFN získala Cenu Josefa Hlávky pro výjimečné a tvůrčí nejlepší studenty a absolventy pražských veřejných vysokých škol do 33 let věku. Absolventka doktorského studijního programu Biochemie a patobiochemie se zasadila o zřízení Národního centra pro pacienty s mitochondriálními neuropatiemi optiku, kterým se věnuje ve výzkumu.

Cena UK pro publikaci A. Linharta

Prof. MUDr. Aleš Linhart, DrSc., přednosta II. interní kliniky I. LF UK a VFN, obdržel spolu s kolektivem autorů za společně napsanou publikaci Kardiologie Cenu Jaroslava Jirsky za nejlepší učebnici roku 2017 v lékařsko-farmaceutických oborech. Oceněním podporuje Univerzita Karlova autory a autorské týmy učebnic.

Discovery Award pro J. Šoupala

Ocenění Discovery Award v kategorii Inovativní přístupy včetně prototypů a ICT řešení převzal MUDr. Jan Šoupal, Ph.D., z III. interní kliniky I. LF UK a VFN. Cenu získal za studii COMISAIR – akademický výzkumný projekt porovnávající efektivitu glykemických senzorů u pacientů s inzulinovou pumpou nebo inzulinovými pery.

Tvůrčí počin Junior pro D. Myšíkovou

Ocenění, které uděluje ředitel a Vědecká rada FN Motol za nejlepší publikaci či jinou významnou aktivitu mladých vědců, získala MUDr. Dagmar Myšíková, Ph.D., z III. chirurgické kliniky I. LF UK a FN Motol za vědeckou práci v rámci postgraduálního studia na téma specifické protinádorové imunitní odpovědi u karcinomu plic.

klu

Digitální knihovna

Elektronické zdroje se staly součástí našeho života. Běžně vyhledáváme v databázích, propojujeme se na plné texty odborných článků, čteme knihy v e-podobě. Je to pohodlné, dostupné 24/7. Sbírku e-zdrojů obohacuje Ústav vědeckých informací (ÚVI) o zdigitalizované dokumenty, které jsou v knihovnách I. LF UK a VFN v tištěné podobě. Jedná se o historický fond – rukopisy, staré tisky do r. 1800, ale i novější dokumenty (např. učebnice, časopisy), které již nepodléhají autorskému zákonu. Postupně pracujeme na zveřejnění článků z fakultního časopisu Sborník lékařský. Zpracováváme

historický fond Ústavu dějin lékařství, Ústavu histologie a embryologie, Anatomického ústavu. Digitální knihovna naší fakulty nese název Bibliotheca facultatis medica prima a je provozována v systému Kramerius (kramerius.lfi.cuni.cz). Zajímavosti o zpracovaných novinkách najdete na webu ÚVI (uvi.lfi.cuni.cz) v sekci Historické fondy. Nenechte si ujít plný text i informace o Chemickém pokladu léčiv, který prošel ohněm!

Jitka Stejskalová, ÚVI

INFORMAČNÍ ZDROJE

KNIŽNÍ NOVINKY

Křeslo pro Fausta 2018

Sedmnáctý díl tištěné podoby oblíbených rozhovorů z Faustáku – Akademického klubu I. LF UK přináší portréty devíti osobností, které ve svých oborech představují špičku a současně nabízejí bez adorce sebe sama to podstatné ze svých životních a profesních příběhů, v mnohém poučných, ale i inspirujících. Do křesla usedli a na otázky Marie Retkové tentokrát odpovídali prof. Karel Pavelka, prof. Pavel Martásek, Jakub Otipka, PaedDr. Josef Marcoň, ak. malíř Vladimír Suchánek, Mgr. et Mgr. Adam Vojtěch, doc. Jan Kačer, prof. Jan Plzák a prof. Jarmila Heissigerová.

Autorka: Marie Retková, Nakladatelství: Galén

Lymfologie

První původní českou monografií věnovanou oboru lymfologie sestavil přední anatom a chirurg prof. Oldřich Eliška z Anatomického ústavu I. LF UK. Kniha shrnuje základní teoretické poznatky oboru a ukazuje, jak je nejlépe aplikovat v každodenní klinické praxi. Jednotlivé kapitoly zpracovávají témata zaměřená na anatomii, fyziologii a patologii těchto struktur, poškození lymfatického systému při nádorech, metastazování a zánětech lymfatického systému nebo na diagnózu a konzervativní, chirurgickou či farmakologickou léčbu. Text je doplněn rozsáhlou obrazovou dokumentací.

Autor: Oldřich Eliška, Nakladatelství Galén, klu

Blahopřejeme k prosincovým, lednovým a únorovým výročím

doc. MUDr. Františku Charvátovi, Ph.D.,
z Neurochirurgické a neuroonkologické
kliniky I. LF UK a ÚVN

doc. MUDr. Tomáši Zelinkovi, CSc.,
z III. interní kliniky I. LF UK a VFN

prof. MUDr. Michalu Holubovi, Ph.D.,
z Kliniky infekčních nemocí I. LF UK
a ÚVN

**prof. MUDr. Heleně Tlaskalové-
Hogenové, DrSc.,**
z Ústavu imunologie a mikrobiologie
I. LF UK a VFN

doc. MUDr. Janu Janotovi, Ph.D.,
z Ústavu patologické fyziologie I. LF UK

prof. MUDr. Janu Betkovi, CSc.,
z Kliniky otorinolaryngologie a chirurgie
hlavy a krku I. LF UK a FN Motol

doc. MUDr. Jaroslavu Čermákovi, CSc.,
z Ústavu klinické a experimentální
hematologie I. LF UK a ÚHKT

prof. MUDr. Antonínu Pařízkovi, CSc.,
z Gynekologicko-porodnické kliniky
I. LF UK a VFN

MUDr. Yvoně Angerové, Ph.D.,
z Kliniky rehabilitačního lékařství
I. LF UK a VFN

prof. MUDr. Ivu Pacltovi, CSc.,
z Psychiatrické kliniky I. LF UK a VFN

**doc. MUDr. Vladislavu Hytychovi,
Ph.D.,** z Pneumologické kliniky
I. LF UK a Thomayerovy nemocnice

doc. MUDr. Jaromíru Mašatovi, CSc.,
z Gynekologicko-porodnické kliniky
I. LF UK a VFN

doc. MUDr. Daniele Jarkovské, CSc.,
z Ústavu histologie a embryologie I. LF UK
syk

MIMO MEDICÍNU

Jak relaxuje profesor Vladimír Beneš?

Se slonem v Botswaně.
Foto: archiv V. Beneše

Přednosta Neurochirurgické a neuroonkologické kliniky I. LF UK a ÚVN říká, že asi nejraději a nejlépe na operačním sále. „Tam nejsou telefony, dělám, co mne baví a co umím. Další prima relax jsou přednášky na sjezdy a kurzy, hrabat se v dokumentaci a snímcích, stříhat operační videa, vyrábět tabulky. A pak to přednášet, to je také zábava. A prohlížet si nové snímky, diskutovat s pacientem, hledat nejlepší způsob léčby a plánovat si operační postup,“ dodává Vladimír Beneš. Za relaxaci považuje i sport a cesty za brouky. „Tam to však je někdy dřina, ale zase dělám, co mne baví. A pokecat s různými kamarády v hospodě, jít se ženou do divadla, zorganizovat kurz v Mombase, odoperovat tam pár domorodců a pak odjet s partou neurochirurgických kamarádů a jejich ženami na safari. Doma si prohlédnout krabice s brouky a nakon- nec – natáhnout se na gauč a číst si. Relaxace znamená uvolnění z napětí, námahy, nejistoty. To znám jen z nedostatku času. Jinak se bavím,“ říká prof. Beneš.

red

Jak jste na tom s adiktologií?

1. K čemu se používá metadon?

- a. ke zmírnění odvykacích stavů při závislosti na alkoholu
- b. k substituční léčbě u závislosti na opiátech
- c. jako antitusikum

**2. Čím se ve 20. století proslavil
doc. MUDr. Jaroslav Skála?**

- a. založil první záchytnou stanici na světě a specializoval se na léčení alkoholismu a jiných závislostí
- b. založil první substituční centrum v ČR
- c. léčbou psychických poruch a depresí pomocí kanabinoidních látek

**3. U které návykové látky bývají většinou
nejhorší abstinenciální příznaky (odvykací
stavy)?**

- a. heroinu
- b. alkoholu
- c. pervitinu

**4. Ve kterém roce se na I. LF UK začal
vyučovat obor adiktologie?**

- a. 1995
- b. 2000
- c. 2005

5. Co je duální diagnóza?

- a. výskyt dvou různých duševních onemocnění
- b. výskyt duševního onemocnění zároveň se syndromem závislosti
- c. výskyt dvou různých závislostních poruch

6. Jaká je daň z jedné krabičky cigaret?

- a. 70 %
- b. 80 %
- c. 90 %

*Autorka: Kateřina Rokosová, studentka oboru
Adiktologie, místopředsdkyně České asociace
studentů adiktologie*

Správné odpovědi:

1. b, 2. a, 3. b, 4. c, 5. b, 6. b

Loni v prosinci si naše fakulta ve spolupráci s VFN připravila pro média tradiční vánoční tiskovou konferenci, tentokrát na Psychiatrické klinice o tématu duševního zdraví české populace. Mezi hosty nechyběli (zleva) prof. Radek Ptáček, prof. Jiří Raboch, doc. Jan Bříza a děkan prof. Aleksi Šedo. Foto: Veronika Vachule Nehasilová

Na Novoměstské radnici se 19. prosince uskutečnilo předvánoční setkání vedení 1. LF UK nejen s přednosty jednotlivých pracovišť, partnery a dalšími významnými hosty. Součástí byl mj. křest sbírky rozhovorů Křeslo pro Fausta 2018, kterou sepsala Marie Retková. Foto: Veronika Vachule Nehasilová

Druhou publikací, která se dočkala křtu na Novoměstské radnici, byla první česká původní monografie věnovaná oboru lymfologie. Knihu se stejným názvem spolu s hlavním autorem prof. Oldřichem Eliškou (na snímku vlevo) pokřtil mj. i prof. Karel Smetana. Foto: Veronika Vachule Nehasilová

Během Dne otevřených dveří v sobotu 5. ledna se mohli uchazeči o studium na 1. LF UK podívat třeba do biochemické laboratoře.
Foto: Veronika Vachule Nehasilová

Zájemcům své dveře otevřel také Anatomický ústav a jeho Muzeum normální a srovnávací anatomie. Foto: Veronika Vachule Nehasilová

Naše fakulta ani letos nechyběla na pražském veletrhu vysokých škol Gaudeamus, který proběhl 22.–24. ledna v PVA EXPO v Letňanech. Foto: archiv UK

Na Klinice rehabilitačního lékařství proběhlo poslední lednový den setkání zástupců významných evropských ergoterapeutických organizací ENOTHE, COTEC a ROTOS spolu s představiteli České asociace ergoterapeutů a všech pěti českých ergoterapeutických vysokých škol. Foto: Veronika Vachule Nehasilová

Více než šest desítek zahraničních studentů, kteří by rádi studovali na naší fakultě, dorazilo 22. února na Open Day! Nahlédnout mohli třeba do SIM centra ve fyziologickém ústavu. Foto: Veronika Vachule Nehasilová

V únoru zasedl do Křesla pro Fausta Vladimír Hanzel, mj. osobní tajemník Václava Havla. Foto: Veronika Vachule Nehasilová

Ze zimních výcvikových kurzů ve Špindlerově Mlýně. Letos byly podmínky pro lyžování prostě perfektní! Foto: archiv ÚTV

Bohuslav Martinů (1890–1959)

Čtyři písně o Marii, H.235

Otvírání studánek, H.354

Zvěstování

Snídání Panny Marie

Kytice, H.260

v pondělí 6. května 2019 v 19.00

Kostel Nanebevzetí Panny Marie a sv. Karla Velikého, Ke Karlovu, Praha 2

Účinkující:

Collegium paedagogicum, smíšený pěvecký sbor a komorní orchestr PedF UK

Komorní ženský sbor PedF UK

Piccolo coro & Piccola orchestra

dirigenti Jana Veverková a Marek Valášek

29. koncert z cyklu Fakulta v srdci Karlova se koná
pod záštitou děkana 1. lékařské fakulty UK prof. MUDr. Aleksiho Šeda, DrSc.

1. LÉKAŘSKÁ
FAKULTA
Univerzita Karlova

PEDAGOGICKÁ FAKULTA
Univerzita Karlova

